Evang. Cum eſſet ſero die illa, una Sabbatorum, Joan. 20. à n. 19. uſque ad finem *c.*

Pax vobis. De pace ut ſup. feria tertia Paſchæ. An Chriſtus ſit pax noſtra, 3. quæſt. 36. 8. *ad* 1.

Inſufflavit. Cur Chriſtus Apoſtolis ſuis inſufflaverit Spiritum Sanctum, 1. q. 43. 7. *ad* 6.

Quorum remiſeritis peccata. An ſacerdos abſolvens vere remittat peccata, s. q. 18. 1. & 3. q. 84. 1. *o.* De poteſtate clavium, s. q. 18. De virtute indulgentiarum, s. q. 25.

Januis clauſis. Cum verum corpus in eodem loco cum alio corpore eſſe nequeat, quomodo Chriſtus ſi habuerit verum corpus, potuit intrare januis clauſis, 3. q. 54. 1. *ad* 1.

Infert digitum tuum huc. Cur corpus Chriſti reſurrexit cum cicatricibus, 3. q. 54. 4. *o.* De cæteris qualitatibus corporis Chriſti reſurgentis, 3. q. 54. *o.*

Eſſe incredulus. De infidelitate, 22. q. 10. *o.*

Quia vidiſti me, An Thomas id quod vidit crediderit, 3. q. 55. 5. *ad* 3.

Beati qui non viderunt. Cur igitur Dominus in multis argumentis coram diſcipulis ſuis prębuit ſeipſum vivum, 3. q. 55. 5. *c.*

Hæc autem ſcripta ſunt. Cur Chriſtus per ſeipſum non ſcripſit doctrinam ſuam, ſed per diſcipulos ſuos, & Evangeliſtas, 3. q. 42. 4. *o.*

Dominica ſecunda poſt Paſcha, Epiſt. Chriſtus paſſus eſt pro nobis, 1. Petr. 2. á num. 21. uſq. ad fin. *c.*

Chriſtus paſſus eſt pro nobis. An paſsio Chriſti noſtram ſalutem operata ſit per modum efficientiæ, 3. q. 48. 6. *o.* An Chriſtus ſua paſſione aperuit nobis januam regni cæleſtis, 3. q. 49. 5. *o.* Quæ ſit differentia inter paſsionem Chriſti, & ſanctorum, quoad fructum ad nos inde derivatum, 3. q. 48. 5. *ad* 3. Quomodo Chriſtus pro nobis potuit ſatisfacere, cum ipſe non peccaverit, 3. q. 48. 2. *o.*

Ut ſequamur veſtigia. Cum Chriſtus abunde pro nobis patiendo ſatisfecerit, cur aliquid à nobis præſtandum exigitur, 3. q. 49. 1. *ad* 4. & 3. *ad* 1. *ad* 2. & *ad* 3.

Qui peccatum non fecit. An in Chriſto non fuerit aliquod peccatum, 3. quæſt. 14. 3. *o.* & q. 15. 1. *o.*

Qui cum malediceretur, non maledicebat. De injuriis verborum, 22. q. 72. & ſeq. An aliquis debeat contumelias illatas ſibi ſuſtinere, 22. q. 72. 3. *o.* Quando contumeliæ nobis illatæ non ſunt ſuſtinendæ, 22. q. 72. 3. *c.* An injuriæ nobis illatæ, ſi redundent in contumeliam Dei, ſint ferendæ, 3. q. 41. 4. *ad* 6.

Tradebat autem judicanti ſe injuſte. Quomodo Chriſtus ſuæ paſsionis, & mortis fuerit cauſa, 3. q. 47. 1. *c.* & 3. *ad* 2. Cur Chriſtus ſeipſum tradendo Pilato, minus peccavit Pilatus quam Judæi, 3. q. 47. 3. *ad* 3.

Peccata noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo. An in Chriſto fuerit dolor ſenſibilis, 3. q. 15. 5. *o.* An dolor paſsionis Chriſti fuerit major omnibus aliis doloribus, 3. quæſt. 46. 6. *o.* An dolor paſsionis Chriſti conveniat cum fruitione beata, 3. q. 46. 8. *ad* 1.

Cujus livore ſanati ſumus. Quantum boni nobis provenerit ex paſsione Chriſti, 3. q. 49. *o.*

Evang. Dixit Jeſus Phariſæis: Ego ſum Paſtor bonus, Joan. 10. à n. 11. *ad* 17.

Ego ſum Paſtor bonus. Qualis paſtor ſit Chriſtus, 3. q. 8. 6. *c. ad* 3. Qualis paſtor Chriſtus in vita ſua fuerit, 3. q. 40. 3. *c.* & q. 41. 3. *ad* 1.

Bonus paſtor animam ſuam. Quid pertineat ad officium paſtorale, 22. q. 184. 5. *c.* & 7. *ad* 1. fin. An cura paſtoralis ſit teſtimonium dilectionis Dei, 22. quæſt. 184. 7. ad 2. & q. 185. 2. *ad* 1. Ad quos proprie pertineat officium paſtorale, 22. q. 184. 6. *c. ad* 1. & *ad* 3. An hi qui proprie habent curam animarum, Epiſcopi videlicet, ſint in ſtatu perfectionis, 22. q. 184. 5. *o.* An epiſcoporum ſtatus ſit perfectior, quam religioſorum, 22. q. 184. 7. *o.* An presbyteri, curati, & Archidiaconi ſint in ſtatu perfectionis, 22. q. 184. 6. 8. *o.* An presbyteri, curati, & Archidiaconi obligentur ad ponendam animam ſuam pro ovibus ſuis, 22. q. 184. 6. *ad* 3. An liceat epiſcopatum appetere, 22. quæſt. 185. 1. *o.* An liceat epiſcopatum injunctum omnino recuſare, 22. q. 185. 2. *o.*

Mercenarius autem. Quis dicatur mercenarius, *ibid.* 5. *ad* 1.

Dimittit oves, & fugit. An ergo non liceat Epiſcopo aut paſtori, propter perſecutionem aliquam temporalem, gregem ſibi commiſſum deſerere, 22. q. 185. 5. *o.*

Et unus Paſtor. Cum præpoſiti Eccleſiæ ſint paſtores, quomodò igitur unus paſtor eſt, 3. quæſt. 8. 6. *ad* 3.

Dominica 3. poſt Paſcha. Ep. Obſecro vos tanquam advenas, 1. Petr. 2. à n. 11. *ad* 19.

A carnalibus deſideriis, quæ militant. An opera ſpiritualia, & fructus Spiritus Sancti, contrarientur operibus carnis, 12. q. 71. 4. *o.*

Converſationem veſtram habentes. An ſcandalum ſit peccatum mortale. 22. q. 43. 2. 3. 4. *o.* An ſit peccatum, quod aliquis velit bona ſua ab aliis approbari, 22. q. 132. 1. *c.* & *ad* 1.

Subjecti eſtote omni creaturæ. An unus homo teneatur alteri obedire, 22. quæſt. 104. 1. *o.* An ſubditi teneantur ſuis ſuperioribus in

in omnibus obedire, ibid. 5. In quibus, & in quibus non tenentur ſubditi ſuis ſuperioribus obedire, 22. q. 69. 1. *c.* & 104. 5. *c.*

Sive regi. An Chriſtiani teneantur ſæcularibus poteſtatibus obedire, 22. q. 104. 6. *o.* An infideles poſsint habere prælationem vel dominium ſupra fideles, 22. q. 10. 10. *o.* Utrum propter apoſtaſiam ſubditi abſolvantur á dominio præſidentium apoſtatarum, 22. q. 12. 2. *o.*

Ad vindictam malefactorum. An vindicatio ſit licita, 22. q. 108. 1. *o.* Per quas pœnas vindicatio fieri debet, ibid. 3. *o.* An licitum ſit occidere homines, 22. q. 64. 2. *o.*

Quia ſic eſt voluntas Dei. De duplici voluntate Dei, 1. q. 19. 11. *o.*

Omnes honorate. Quomodo omnes ſunt honorandi, cum honor proprie debeatur ſuperioribus, 22. q. 103. 2. *ad* 3.

Deum timete. De timore, 22. q. 19. *o.*

Sed etiam diſcolis. Cum honor debeatur alicui in teſtimonium virtutis, quomodo Domini virtutibus vacui ſunt honorandi, 22. q. 103. 2. *ad* 2.

Evang. *Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Modicum & jam.* Joan. 16. à n. 19. *ad* 23.

Neſcimus quid loquitur. Cur Chriſtus voluit doctrinam ſuam occulto ſub tegumento parabolarum ſpiritualium proponere, 3. q. 42. 3. *c. ad* 2. & *ad* 3. An Scriptura ſacra ſit difficilis & obſcura, 1. q. 1. 9. *ad* 2. & *ad* 3. & 22. q. 1. art. 9. *ad* 1. An hæretici pervertant Scripturam ſacram, 22. q. 1. 10. *ad* 1. An pertineat ad ſummum Pontificem fidei ſymbolum ordinare, atque exorientes hæreſes refutare, 22. q. 1. 10. *o.*

Cognovit autem Jeſus quia volebant. An anima Chriſti in verbo cognoſcat omnia, 3. q. 10. 2. *o.*

Quia plorabitis, & flebitis vos. An ſit juſtum juſtos in hoc mundo affligi, 1. q. 21. 4. *ad* 1. Cur peccatores proſperentur, & innocentes non proſperentur, 12. q. 87. 7. *ad* 2. & 22. q. 36. 2. *o.* Quomodo univerſa æque eveniant juſto, & impio, bono & malo, 12. q. 114. 10. *ad* 4.

Sed triſtitia vertetur in gaudium. In quo gaudendum, 22. q. 28. 1. *c.* & *ad* 3. & 2. *c.* Quot modis in Deo gaudeamus, 22. q. 28. 1. *ad* 3. & 2. *c.* An gaudium ſpirituale ſecum patiatur aliquam triſtitiam 22. q. 28. 2. *o.* An gaudium ſpirituale poſsit impleri in nobis, 22. q. 28. 3. *o.* De accedia, quæ gaudio opponitur, 22. q. 35.

Iterum autem videbo vos, & gaudebit cor veſtrum. Quando gaudium iſtud in Apoſtolis fuerit impletum, 3. q. 55. 3. *ad* 1.

Dominica 4. poſt Paſcha Ep. *Omne datum optimum.* Jacobi 1. á n. 17. *ad* 22.

Omne datum optimum. An virtus non inſit nobis á natura, 12. q. 63. 1. *o.*

An præter virtutes Theologicas ſint aliæ virtutes infuſſæ à Deo, 12. q. 63. 3. *o.* An homo ſine gratia non poſsit verum cognoſcere, 12. q. 109. 1. *o.*

Apud quem non eſt tranſmutatio. An Deus ſit omnino immutabilis, 1. q. 9. 1.

Voluntarie enim nos genuit. An præſcientia meritorum ſit cauſa prædeſtinationis, 1. q. 23. 5. *o.*

An Deus eligat aliquem propter bonum in eo pręexiſtens, 1. q. 23. 4. *c. ad* 1.

Tardus ad loquendum. An ſit curioſitas circa ſenſitivam cognitionem, 22. q. 167. 2. *o.* Quando diligens aliquorum inquiſitio probanda, 22. q. 167. 2. *c.* fin. & *ad* 3.

Ira enim viri juſtitiam. Quomodo hoc verum eſt cum in Chriſto & in ſanctis ira fuerit, 3. q. 15. 9. *ad* 1. Quando iraſci eſt peccatum, & quando non, 22. q. 158. 1. 1. De ira & iracundia, 22. q. 185. *o.*

In manſuetudine. Quid ſit manſuetudo quidve clementia, 22. q. 157. 1. *o.* 1. De manſuetudine, & clementia, 22. q. 175. *o.*

Evang. *Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, Vado ad eum,* Joan. 16. à n. 5. *ad* 15.

Qui miſit me. De miſsione divinarum perſonarum, 1. q. 43. *o.* Quomodo pater miſit Filium, 1. q. 43. 1. *c.* Quæ perſona divina ab alia mittitur, 1. q. 43. 8. *o.* Utrum Filio conveniat inviſibiliter mitti, 1. q. 43. 5. *o.* Ad quos miſsio inviſibilis fiat, 1. q. 43. 6. *o.*

Sed triſtitia implevit cor veſtrum. An triſtitia & dolor auferant facultatem addiſcendi & conſiderandi quippiam, 12. q. 37. 1. *o.*

Sed veritatem dico vobis. An ſemper verum dicere ſit laudabile, 22. q. 109. 1. *ad* 2. & *ad* 3. De veritate, 1. q. 16. & 22. q. 109.

Si enim non abiero. An aſcenſio Chriſti ſit cauſa noſtræ ſalutis, 3. q. 57. 6. *o.*

Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato. An ergo judiciaria poteſtas non ſit ſpecialiter attribuenda Chriſto, 3. q. 59. 1. *ad* 3.

Docebit vos omnem veritatem. Cum Apoſtoli multa ignoraverint, quomodo Spiritus Sanctus docuit eos omnem veritatem, 12. q. 106. 4. *ad* 2. & 3. q. 42. 3. *ad* 2.

Quia de meo accipiet. Utrum Spiritus Sanctus procedat á Filio, 1. q. 36. 2. *o.*

Omnis qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit judicio. Quid per judicium, concilium, & gehennam intelligatur, 22. *q.* 158. 3. *ad* 2. & 5. *ad* 3. Quę ira ſit laudabilis, & quę vituperabilis, 22. *q.* 158. 1. & 2. *c.* De qua ira ſit hic Chriſtus locutus, 22. *quæſt.* 158. 3. *ad* 2. & *ad* 3.

Qui autem dixerit fatue. Quis ſit ordo inter hos gradus irę, & gradus damnationis, & quomodo explicandus, 22. *q.*158. 5. *ad* 3.

Dominica 6. poſt Pentecoſten, Epiſt. An ignoratis fratres, quod quicumque baptizati ſumus, Rom. 6. à n. 3. ad 12.

In morte ipſius baptizati ſumus. Quomodo baptizamur in morte Chriſti, 3. *q.* 68. 5. *c.* Quomodo homo baptizatus participet paſſionem Chriſti, 3. *q.*68. 4. *ad* 3. Quomodo commemoretur mors Chriſti in baptiſmo, 3. *q.*65. 9. *ad* 5. An baptizatus moriatur veteri vitæ, 3. *q.* 68. 7. *c.*

Conſepulti enim ſumus. Quomodo baptizatus cum Chriſto ſepeliatur, 3. *q.*51. 1. *c.* fin.

Verus homo noſter ſimul crucifixus eſt. De effectibus paſſionis Chriſti, 3. *q.* 49.

Ita & vos exiſtimate vos mortuos quidem peccato. Quomodo Chriſto reſurgenti debeamus etiam ſecundum animam conformari, 3. *q.* 56. 2. *c.*

Evang. Cum turba multa eſſet cum Jeſu. Marc. 8. à n. 1. ad 29.

Miſereor ſuper turbam. De miſericordia ut ſup. in Evang. Dominicæ 1. poſt Pentec.

Si miſero eos jejunos. De ſobrietate, gula, & ebrietate, 22. *q.*148. 149. 150.

Et interrogavit eos. Cur Chriſtus rogat ea, de quibus certus eſt, 22. *q.*97. 2. *c.* Vide de miraculo hoc Evang. Dominicę 4. Quadrag.

Gratias agens. De gratiarum actione, 22. *q.* 106. *o.*

Dominica 7. poſt Pentecoſten, Epiſt. Humanum dico propter infirmitatem. Rom. 6. á n. 19. uſque ad fin. cap.

Exhibete membra veſtra ſervire juſtitiæ. Quomodo membra noſtra exhibemus arma juſtitiæ, cum corpus non ſit capax gratiæ, 3. *q.* 79. 1. *ad* 3.

Cum enim ſervi eſſetis peccati, liberi fuiſtis juſtitiæ. Quotuplex ſit ſervitus, & quotuplex libertas, 22. *q.* 183. 4. *c.* Quid ſit ſervitus peccati, vel juſtitiæ. Item quid libertas á peccato, & libertas á ſervitute, *ibid.* Quomodo per Chriſtum ſimus liberati, 3. *q.*49.

Quem ergo fructum. Cur opera vitiorum minus dicuntur fructus, quam opera virtutum, 12. *q.*70. 4. *ad* 1. De fructibus Spiritus Sancti, 22. *q.* 70. De effectu peccati quantum ad reatum pœnæ, 12. *q.* 85.

Nam finis illorum mors eſt. De effectu peccati, 12. *q.* 85. & *ſeq.*

Gratia autem Dei vita æterna. Cur non dicatur, ſtipendium injuſtitiæ vita æterna, 12. *q.* 114. 3. *arg.* 2.

Evang. Attendite á falſis prophetis. Matth. 7. á n. 15. ad 22.

Attendite à falſis prophetis. Qui dicuntur falſi prophetæ, 22. *q.* 172. 4. *ad* 3. An ſic ſit attendendum á falſis prophetis, ut eis communicari non poſſit, 22. *q.* 10. 9. *o.* Quando ſit licitum cum falſis prophetis diſputare, 22. *q.* 10. 7. *o.*

Intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. Qui doctores dicantur lupi rapaces, 22. *q.*172. 4. *ad* 3. An hęretici, qui ſunt lupi rapaces, ſint tolerandi, 22. *q.* 11. 3. *o.* De punitione hæreticorum, 22. *q.* 11. 3. & 4.

A fructibus eorum cognoſcetis eos. Quomodo cognoſcatur hæreticus, 22. *q.* 11. 2. *ad* 2. & *q.* 5. *art.* 3. *c.*

Sic omnis arbor bona bonos fructus facit. An ergo bonum non poſſit eſſe cauſa mali, 1. *q.* 49. 1. *ad* 1. An tota bonitas, & malitia actus exterioris dependeat ex voluntate, 12. *q.* 20. 2. *ad* 1.

Et in ignem mittetur. An damnati torquebuntur igne corporeo, s. *q.* 97. 5. *o.* An damnati in inferno ſola pœna ignis affligantur, s. *q.* 97. 1. *o.*

Sed qui facit voluntatem Patris mei. An ad beatitudinem conſequendam requirantur bona opera, 12. *q.* 5. *art.* 7. *o.*

Dominica 7. poſt Pentec. Epiſt. Debitores ſumus. Rom. 8. á n.12. ad 17.

Debitores ſumus non carni. Quid creatura debeat Deo, 12. *q.* 111. 1. *ad* 2.

Si enim ſecundum carnem vixeritis. Quid ſit vivere ſecundum carnem, 12. *q.*72. 2. *ad* 1.

Si autem ſpiritu facta carnis mortificaveritis. An per pœnitentiam reſtituatur homo in priſtinam dignitatem, 3. *q.* 89. 3. *o.*

Quicumque enim ſpiritu Dei aguntur, ii ſunt filii Dei. Quomodo adoptemur in filios Dei, 12. *q.* 114. 3. *c.* Per quam virtutem adoptamur in filios Dei, 3. *q.* 23. 3. *c.* fin.

Sed accepiſtis ſpiritum adoptionis. Quid ſit aliquem adoptare, 3. *q.* 23. 1. *c.*

Non enim accepiſtis ſpiritum ſervitutis. Quis ſpiritus ſervitutis non conſiſtat cum ſpiritu adoptionis, ideſt charitate, 22. *q.* 19. 6. *o.* & 10. Quomodo dicuntur filii adoptivi geniti, cum filius adoptivus non gignatur, ſed fiat, 3. *q.*23. 2. *c.* Quæ ſit differentia inter Deum adoptantem, & hominem adoptatum, 3. *q.*23. 1. *c.* fin. quæ ſit differentia inter hęreditatem bonorum temporalium, & æternorum, 3. q. 23. 1. *ad* 3. Vide reliqua circa Epiſt. Dominicæ inf. oct. Nativitatis Domini.

Ipſe enim teſtimonium reddit ſpiritui noſtro. An quis poſſit ſcire ſe habere gratiam, 12. q. 112. 5. *o.*

Si autem filii & hæredes. An filio adoptato debeatur hæreditas ex ipſo jure adoptionis, 12. q. 114. *c.* fin. & 3. q. 23. 1. *c.*

Cohæredes autem Chriſti. Cum Chriſtus ſit naturalis filius Patris, & adoptio ſit introducta in defectum naturalis filii, quomodo Deo convenit nos in filios ſuos adoptare, 3. q. 23. 1. *ad* 2.

Evang. *Homo quidam erat dives.* Luc. 16. á n. 5. ad 10.

Homo quidam erat dives. An poſſeſſio rerum ſit homini naturalis, 22. q. 66. 1. An liceat homini poſſidere res exteriores, *ubi ſupra*, 2. *o.* Cur unus mendicat & alius abundat, *ubi ſup.* 2. *ad* 3.

Quaſi diſſipaſſet bona ipſius. An diſpenſator teneatur diſpenſare bona ſui domini, ſecundum quod ei ab eo commiſſum eſt, 22. q. 32. 8. *c.* & *ad* 3. Quid ad diſpenſationem requiratur, 22. q. 185. 7. *c.* An epiſcopi mortaliter peccent ſi bona Eccleſiaſtica quę procurant, pauperibus non largiantur, *ibid.*

Accipe cautionem, cito ſcribe quinquaginta. An dolus ſit peccatum ad aſtutiam pertinens, 22. q. 55. 4. *o.* An fraus ad aſtutiam pertineat, 22. q. 55. 5. *o.*

Quia filii hujus ſæculi prudentiores ſunt. An vera prudentia poſſit eſſe in peccatoribus, 22. q. 47. 13. *o.* Cur addatur hic, in generatione ſua, 22. q. 47. 13. *ad* 1.

Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Cur divitię dicuntur mammona iniquitatis, 22. q. 32. 7. *ad* 1. In quibus conſiſtant divitiæ corporales, 12. q. 2. art. 1. *c.* Quomodo temporalia bona amanda, 22. q. 126. 1. *c.* An divites poſſint ſalvari, 22. q. 186. 3. Cur Deus det alicui abundantiam divitiarum, 22. q. 117. 1. An quis teneatur ita divitias ſuas erogare, ut nihil ſibi reſervet, 22. q. 117. 1. *ad* 2. In quanta abundantia eleemoſyna ſit facienda, 22. q. 32. *o.*

Quantum peccatum ſit divites non ſuccurrere pauperibus, 22. q. 32. 7. *ad* 3. & q. 66. 7. *c.*

Dominica 9. poſt Pentec. Epiſt. Non ſimus concupiſcentes. 1. Cor. 10. à n. 6. ad 14.

Non ſimus concupiſcentes malorum. De vitio gulæ, 22. q. 148.

Neque idololatrę efficiamini. De actibus latriæ, 22. q. 82. & *ſeq.* Quantum peccatum ſit idololatria, 22. q. 94. 3. *o.*

Neque fornicemur. De fornicatione, 22. q. 154. 2. & 3.

Neque murmuraveritis. An voluntas hominis debeat ſemper conformari voluntati divinæ, 12. q. 20 10. *o.*

Neque tentemus Chriſtum. De tentatione, 22. q. 97. *o.* quantum peccatum ſit tentatio Dei, 12. q. 97. 4. *o.*

Hæc autem omnia in figura contingebant eis. An lex nova veterem legem impleat, 12. q. 107. 2. *o.*

Tentatio vos non apprehendat. An quis debeat ſe ingerere ad tentationes ſuſcipiendas, 3. q. 41. 2. *ad* 2.

Evang. Cum appropinquaret Jeſus Hieruſalem, Luc. 19. à n. 41. *ad* 47.

Flevit ſuper illam. Quomodo exemplo Chriſti condolendum & compatiendum ſit peccatoribus, 22. q. 30. 1. *ad* 1. An Deus, angeli, & homines boni compatiantur malis hominibus, s. q. 94. 2. *o.*

Eo quod non cognoveris tempus viſitationis tuæ. Ignorantia Judæorum de Chriſto unde oriebatur, 3. q. 47. 5. *c.* & *ad* 1. & *ad* 2. An omnium Judæorum ignorantia erat æquale peccatum, 3. q. 47. 5. *c.* Quantum peccatum ſit peccatum infidelitatis, 22. q. 10. 3. *o.*

Et cœpit ejicere vendentes. Quomodo ad unius flagelli verbera unus homo illo tempore contemptibilis potuerit ejicere tantam hominum multitudinem, 3. q. 44. 3. *ad* 1. An irreverentia rerum ſacrarum & divino cultui deputatarum ſit ſacrilegium, 22. q. 99. 1. *c.* De Simonia, 22. q. 100.

Domus mea domus orationis eſt. Cur certus & determinatus locus deputetur orationi, 22. q. 84. 3. *o.*

Et erat quotidie docens in templo. An Chriſtus omnia publice docuerit, 3. q. 42. 3. *o.*

Dominica 10. poſt Pentec. Epiſt. *Scitis quoniam cum gentes eſſetis.* 1. Cor. 12. à n. 2. ad 22.

Scitis quoniam cum gentes eſſetis. An homo ſine gratia poſſit non peccare, 12. q. 109. 8. *o.* An homo per ſua naturalia ſine gratia poſſit legem implere, 12. q. 109. 4. *o.*

Et nemo poteſt dicere, Dominus Jeſus. An homo ſine gratia nullum verum cognoſcere poſſit, 12. q. 109. 1. *o.*

Diviſiones vero gratiarum ſunt. De gratiis gratis datis, 22. q. 171. & *ſeq.*

Unicuique autem datur manifeſtatio ſpiritus ad utilitatem. De duplici gratia, gratum ſcilicet faciente, & gratis data, de earumque diſtinctione, 12. q. 111. 10. *o.*

Alii quidem datur ſermo ſapientię. De gratia ſermonis, 22. q. 170. *o.*

Feria 2. poſt Pentecoſtes, Epiſt. Aperiens Petrus os ſuum. dixit: Viri fratres. Act. 10. á n. 42. *ad* 48.

Qui conſtitutus eſt à Deo judex. De judiciaria poteſtate, 3. q. 59. *o.* & s. q. 89. & 90.

Remiſſionem peccatorum accipere. An fuerit neceſſarium pati Chriſtum pro humani generis liberatione, 3. q. 46. 1. *ad* 2. An per paſſionem Chriſti ſimus liberati à peccato, 3. q. 9. 49. 1. *o.*

Cecidit Spiritus Sanctus ſuper omnes qui audiebant verbum. De ſacramento confirmationis, 3. q. 72. Cur potius ad primitivos ſanctos facta eſt viſibilis miſsio Spiritus Sancti, quam ad nos, 1. q. 43. 7. *ad* 6.

Numquid aquam quis prohibere poteſt? An aqua ſit propria materia baptiſmi, 3. q. 66. 3. *o.*

Et juſſit eos baptizari in nomine Domini noſtri Jeſu-Chriſti. An in nomine Chriſti poſsit dari baptiſmus, 3. q. 66. 6. *o.*

Evang. Sic Deus dilexit mundum, Jo. 3. à n. 15. *ad* 21.

Sic Deus dilexit mundum. Quantam charitatem & bonitatem erga nos oſtenderit Deus, dando Filium ſuum, 3. q. 1. 1. 2.*c.* & q. 32. 1. *c.* An Deus dilexit magis genus humanum quam Chriſtum, 1. q. 20. 4. *ad* 1. An magis dilexerit genus humanum quam angelos, 1. q. 20. 4. *ad* 2. Cur Deus non dedit Filium ſuum pro diabolo, 3. q. 4. 1. *ad* 3.

Ut omnis qui credit in Deum. An ſola fides ſufficiat ad ſalutem, 22. q. 2. 9. *c.* & q. 6. 2. *ad* 3.

Qui credit in eum non judicatur. An fideles in judicio non judicabuntur, s. quæſt. 99. 6. *ad* 1.

Qui autem non credit, jam judicatus eſt. An increduli & mali in judicio non judicabuntur, s. q. 89. 7. *ad* 1. De judiciaria poteſtate Chriſti, 3. q. 59.

Qui autem facit veritatem. Cur peccatum dicitur mendacium & falſitas, virtus autem, ejuſque operatio veritas, 1. q. 17. 1. *c.*

Feria 3. Pentecoſtes. Epiſt. Cum audiſſent Apoſtoli, qui erant Jeroſolymis. Act. 8. à n. 13. *ad* 18.

Miſerunt ad eos Petrum, & Joannem. De miniſtro confirmationis, 3. q. 72. 11.

Nondum enim in quemquam illorum venerat, ſed baptizati. Quomodo detur Spiritus Sanctus in baptiſmo, & quomodo in confirmatione, 3. q. 72. 1. *c.*

Tunc imponebant manus ſuper illos. An Apoſtoli contulerint ſacramentum confirmationis per ſolam manus impoſitionem abſque chriſmate, 3. q. 72. 2. *ad* 1.

Evang. Amen amen dico vobis. Joan. 10. á n. 1. *ad* 11.

Qui non intrat per oſtium. An credere explicite myſterium incarnationis Chriſti ſit de neceſsitate ſalutis apud omnes, 22. q. 2. *ad* 7. *o.* An ſalus noſtra ſit Chriſto adſcribenda, 22. q. 2. 2. *c.* 12. q. 91. 5. *ad* 2. De hęreſi, 22. q. 11.

Fur eſt & latro. Quantum nocumenti inferatur fidei, & fidelibus per hæreticos, 22. q. 10. 9. & q. 11. 3.

Huic hoſtiarius aperit. An fides ſit donum Dei, 22. q. 6. *o.*

Et proprias oves vocat nominatim. An Deus eligat ſingulos prędeſtinatos, ita ut noverit certum numerum prædeſtinatorum, non ſolum formaliter, ſed etiam materialiter, 1. q. 23. 7. *o.*

Et educit eas. An homo poſsit reſurgere à peccato ſine auxilio gratiæ, 12. q. 109. 7. *o.*

Ante eas vadit. An Chriſtus primo reſurrexit, 3. q. 53. 3. *o.*

Alienum autem non ſequuntur. An prædeſtinatus non poſsit peccare, & in peccato mori, 1. q. 23. 6. *ad* 2.

Hoc proverbium dixit eis. Cur Chriſtus in proverbiis voluerit loqui, 3. q. 43. 3. fin. *ad* 3.

Ego ſum oſtium. Cur eſſe oſtium ſit proprium Chriſto, 3. q. 8. 6. *ad* 3.

Per me ſi quis introierit. An non poſsit haberi fides de myſterio incarnationis Chrſti, & non de aliis fidei articulis, 22. q. 5. 3. *o.*

In die Trinitatis, Epiſt. O altitudo. Rom. 11. à n. 33. uſque ad fin. cap.

O altitudo divitiarum! Cur Deus quoſdam prędeſtinet, & quoſdam reprobet, 1. q. 23. 5. *ad* 3. An Deus permittendo unum cadere, alium erigat, 1. q. 23. 6. *ad* 1.

Quam incomprehenſibilia ſunt judicia ejus.! An videntes Deum per eſſentiam ipſum non comprehendant, 1. q. 12. 7. *o.* An videntes Deum per eſſentiam omnia in Deo videant, 1. q. 12. 8. *o.* Utrum Trinitas perſonarum poſsit per naturalem cognitionem cognoſci, 1. q. 31. 1. *o.* Utrum Deum eſſe, ſit per ſe notum, 1. q. 2. 1. *o.* Utrum Deum eſſe ſit demonſtrabile, 1. q. 2. 2. *o.*

Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? An ergo homo à Deo nihil poſsit mereri, 12. q. 114. 1. *ad* 3.

Quoniam ex ipſo & per ipſum. Qua ratione ex ipſo approprietur Patri, per ipſum Filio, & in ipſo Spiritui Sancto, 1. quæſt. 39. 8. *c.*

Evang.

Evang. Data eſt mihi omnis poteſtas. Matth. 28. à n. 18. uſque ad finem capitis.

Data eſt mihi omnis poteſtas. De potentia Dei, 1. *q.* 25. De potentia animæ Chriſti, 3. *q.* 13. *o.* Quomodo anima Chriſti habeat omnipotentiam reſpectu immutationis creaturarum, 3. *q.* 13. 2. *ad* 1.

Euntes ergo docete. An catechiſmus debeat præcedere baptiſmum, 3. *q.* 71. 1. *o.*

Omnes gentes. De ſuſcipientibus baptiſmum, 3. *q.* 68. *o.*

Baptizantes eos. De miniſtris, per quos traditur ſacramentum baptiſmi, 3. *q.* 67. *o.*

In nomine Patris, &c. an illa ſit conveniens forma. Ego te baptizo in nomine Patris, &c. 3. *q.* 66. 5. *o.* De nominibus Dei, 1. *q.* 13. *o.* Pertinentia ad perſonam Patris, Filii, & Spiritus Sancti, 1. *q.* 34. 35. 36.

Docentes ſervare. De doctrina Chriſti, 3. *q.* 42. *o.*

Dominica 1. poſt Pentec. Epiſt. Deus charitas eſt. Jo. 4. á n. 16. ad fin. cap.

Deus charitas eſt. Cum charitas ſit habitus in anima creatus, quomodo Deus charitas eſt, 22. *q.* 23. 1. *ad* 1. De amore Dei, 1. *q.* 20.

In hoc apparuit charitas Dei, quoniam filium ſuum. Quantam charitatem oſtenderit Deus, mittendo filium ſuum, 3. *q.* 1. *a.* 1. Sed contra & *ad* 2. & 2. *c.*

Propitiationem pro peccatis noſtris. Quantam miſericordiam Deus nobis exhibuerit, dando filium ſuum pro nobis, 3. *q.* 46. 1. *ad* 3. & 6. *ad* 4.

Deum nemo vidit unquam. An ergo intellectus creatus non poſsit Deum per eſſentiam videre, 1. *q.* 12. 1. *ad* 1.

Quoniam de Spiritu Sancto dedit nobis. Quomodo detur nobis Spiritus Sanctus, 3. *q.* 43. 3. *o.* & 22. *q.* 114. 3. *ad* 3.

Quiſquis confeſſus fuerit. Quando confeſsio fidei ſit in præcepto, 22. *q.* 3. 2. *o.*

Qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. An amor cauſet mutuam inhæſionem, ſcilicet ut amans ſit in amato, & contra, 12. *q.* 28. 2. *o.* & *q.* 66. 6. *c.* fin.

Timor non eſt in charitate. An timor ſervilis non remaneat cum charitate, 22. *q.* 19. 6. *o.*

Sed perfecta charitas. Quem timorem foras mittit perfecta charitas, 22. *q.* 19. 8. *ad* 2. & 3. *q.* 7. 6. *ad* 3.

Quoniam timor pœnam habet. Quis timor pœnam habeat, *ibid.* 2. *ad* 4.

Qui non diligit fratrem ſuum quem videt. Cum ratio diligendi Deum hic videatur dici eſſe proximus ſub aſpectum noſtrum cadens, an ergo magis, ſit diligendus proximus, quam Deus, 22. *q.* 26. 2. *ad* 1.

Et hoc mandatum habemus à Deo. An ex præcepto Dei teneamur proximum diligere, 22. *q.* 25. 1. *o.* & *q.* 44. 2. *o.*

Evang. Eſtote miſericordes. Luc. 6. à n. 36. ad 43.

Eſtote miſericordes. Qui dicatur miſericors, 1. *q.* 21. 3. *c.* Quid ſit miſericordia, 22. *q.* 30. 1. *c.* Quæ hominem maxime ad miſericordiam provocent, 22. *q.* 30. 4. *o.* In qua ſignificatione miſericordia ſit virtus, 22. *q.* 30. 3. *c.* Quanta virtus ſit miſericordia, 22. *q.* 30. 4. *o.*

Sicut Pater veſter. Cum miſericordia ſit ſpecies triſtitiæ, & Deo non competat triſtitia, quomodo poteſt dici eſſe miſericors, 1. *q.* 21. 3. *c.* & *ad* 2. An miſereri ſit proprium Deo, 22. *q.* 30. 4. *c.* An miſericordia Dei repugnet juſtitiæ ejus, 1. *q.* 21. 3. *ad* 2. An in omnibus operibus Dei ſit miſericordia & juſtitia, 1. *q.* 21. 4. *o.* Quomodo omnipotentia Dei parcendo & miſerando maxime manifeſtetur, 1. *q.* 21. 3. *ad* 3.

Nolite judicare. An non ſit licitum judicare 22. *q.* 60. 2. *o.* Quæ requirantur ad hoc, ut judicium ſit juſtitiæ actus, 22. *q.* 60. 1. *c.* An judicium ex ſuſpicione procedens ſit illicitum, 22. *q.* 60. 3. *o.* De falſo teſtimonio, 22. *q.* 74. *o.*

In qua menſura menſi fueritis. In qua juſtitia hæc divini judicii forma habeat locum, 22. *q.* 61. 4. *ad* 1.

Quid vides feſtucam. An ergo peccator non poſsit corripere peccatorem, 22. *q.* 33. 5. *o.* Quot modis contingit peccatorem in corripiendo alium peccatorem delinquere, 22. *q.* 33. 5. *c.*

Hypocrita. In quo conſiſtat hypocriſis, 22. *q.* 111. 2. An hypocriſis tamquam ſpecies mendacii veritati opponatur, 22. *q.* 111. 3. *o.* Quale & quantum peccatum ſit ſimulatio, 22. *q.* 111. *art.* 4. *o.*

In die corporis Chriſti, Epiſt. Ego enim accepi à Domino. 1. Cor. 11. à n. 23. ad 36.

Accepit panem. De tranſubſtantiatione, 3. *q.* 75. Vide paſsionem Dom. paulo poſt princ.

Fregit. Quomodo corpus Dominicum poteſt nunc frangi, cum ſit incorruptibile & impaſsibile, 3. *q.* 77. 7. *c.*

Hoc facite in meam commemorationem. Ad cujus officium ſpectat conſecrare, 3. *queſt.* 82. 1. *o.*

Poſtquam cœnavit. Cum Chriſtus poſt cœnam ſacramentum euchariſtiæ tradiderit; cur à nobis jejunis ſumitur, 3. *q.* 80. 8. *ad* 1.

Hoc facite quotieſcumque biberitis. An liceat corpus Chriſti ſumere ſine ſanguine, 3. *q.* 80. 12. *o.*

Et biberit calicem Domini indigne. An mali manducent Chriſtum ſacramentaliter, 3. *q.* 80. 3. *o.*

Reus erit corporis. An peccator ſumens corpus ſacramentaliter peccet, 3. *q.*80. 4. *o.*

Probet autem ſeipſum. An ſi quis peccator non habens conſcientiam peccati, ex eo quia eſt negligens in ſui ipſius examinatione, peccet ſumendo Chriſtum, 3. *q.* 80. 4. *ad* 5. Quantum peccatum ſit cum conſcientia peccati accedere ad hoc ſacramentum, 3. *q.*80. 5.

Non dijudicans corpus Domini. Quid ſit non judicare corpus Domini, 3. *q.* 80. 5. *ad* 2.

Evang. Caro mea vere eſt cibus, Joan. 6. à n. 55. ad 59.

Caro mea vere eſt cibus. An ſolum caro & ſanguis Chriſti in ſacramento Euchariſtiæ contineantur, 3. *q.* 76. 2. *ad* 2. Quomodo caro Chriſti ſit vere cibus, & ſanguis ejus vere potus, 3. *q.* 79. 2. c.

Qui manducat meam carnem. De effectibus ſacramenti Euchariſtiæ, 3. *q.*79. *o.*

Et mortui ſunt. A qua morte per hoc ſacramentum prȩſervemur, 3. *q.* 79. 6. *o.*

Vivet in æternum. An effectus hujus ſacramenti ſit vita ȩterna, & adeptio gloriæ, 3. *q.* 79. 2. *o.*

Dominica 2. poſt Pentec. quæ eſt infra octavam Corporis Chriſti, Epiſt. Nolite mirari, 1. Joan. 3. á n. 13. ad 16.

Tranſlati ſumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. An charitas ſit vita animæ, ſicut invidia & odium ſunt mors animæ, 22. *q.* 36. 3. *c.* Quis dicatur frater noſter, 22. *q.*44. 7. *c.* Quomodo frater ſit diligendus, *ibid.* Quid in fratre noſtro oporteat amare, & quid odiiſſe, 22. *q.* 34. 3. *o.* Quantum peccatum ſit odium proximi, 22. *q.* 34. 4. *o.*

Et nos debemus pro fratribus animam ponere. Quo caſu quis teneatur de neceſsitate charitatis animam ſuam pro fratribus ponere, 22. *q.* 26. 5. *ad* 2.

Qui habuerit ſubſtantiam hujus mundi. De eleemoſyna, 22. *q.* 32. Quando eleemoſynas dare ſit in prȩcepto, 22. *q.* 32. 5. *o.* De avaritia, 22. *q.* 118.

Evang. Homo quidam fecit cœnam magnam, Luc. 14. à n. 16. ad 25.

Fecit cœnam magnam. De viſione divinæ eſſentiæ, s. *q.* 92. Quantum bonum ſit beatitudo, 12. *q.* 2. 8. *c.* & *q.* 3. 2. *ad* 2. & 8. *c.* An ad beatitudinem requirantur bona exteriora, 12. *q.* 4. *art.* 7. *o.*

Dicere invitatis ut venirent. Cur primum oportebat adventum Chriſti Judæis prædicari, & ad cœnam hanc vocari, 3. *q.* 42. 1. *c.*

Quia parata ſunt omnia. An Chriſtus ſua paſsione non aperuerit nobis januam cœli, 3. *q.* 49. 5. *o.* An mors Chriſti fuerit operata ad noſtram ſalutem, 3. *q.* 51. 6. *o.*

Villam emi, & neceſſe habeo. An ambitio ſit peccatum, 22. *q.* 131. 1. *o.* Quot modis contingat appetitum honoris eſſe inordinatum, 22. *q.* 131. 1. *c.* An appetitus dignitatum ſit ambitio, 22. *q.* 131. 2. *ad* 2.

Juga boum emi quinque. De avaritia, 22. *q.* 118. *o.*

Uxorem duxi. De luxuria, & ejus ſpeciebus, 22. *q.* 153. & 154. De gula & ebrietate, 22. *q.* 148. & 150.

Exi cito in plateas & vicos. Quando Apoſtolis dictum ſit ut prædicarent gentibus, 3. *q.* 42. 1. *c.* fin.

Et adhuc locus eſt. An ſit certus numerus prædeſtinatorum, 1. *q.* 23. 7. *o.*

Compelle intrare. An infideles ſint cogendi ad fidem, 22. *q.* 10. 8. *o.*

Dominica 3. poſt Pentec. Epiſt. Humilliamini ſub potenti manu Dei, 1. Pet.5. à n.6. ad 12.

Humiliamini ſub potenti manu Dei. An humilitas proprie reſpiciat reverentiam, qua homo Deo ſubjicitur, 22. *q.* 161. 1. *ad* 5. & 2. *ad* 3. & 3. *c. pr.* & 4. *ad* 1. Quanta virtus ſit humilitas, 22. *q.* 161. 5. *o.*

Ut vos exaltet. Quomodo præmium humilitatis ſit exaltatio, 22. *q.* 165. 5. *ad* 3.

Omnem ſolicitudinem veſtram projicientes in eum. An ergo non ſit licitum ſolicitudinem habere de temporalibus rebus, 22. *q.* 55. 6. *o.* & *q.* 188. 7. *ad* 2. Quot modis ſolicitudo rerum temporalium redditur illicita, 22. *q.* 55. 6. *c.* & 12. *q.* 108. 3. *ad* 5. An dominus improbet, ſi quis humano more temporalia procuret, 22. *q.* 55. 7. *ad* 5.

Quoniam ipſi cura eſt de vobis. An homo ſubſit divinæ providentiæ, 1. *q.*22. 2. *ad* 4. Quomodo boni ſubſint divinæ providentiæ, & quomodo mali, *ibid.*

Sobrii eſtote. De abſtinentia & ſobrietate, 22. *q.* 147. & 149.

Tamquam leo rugiens circuit. De impugnatione dæmonum, 1. *q.* 114. *o.* Vide Evang. Dominicæ 3. Quadrag.

Evang. Erant appropinquantes ad Jeſum. Luc. 15. à n. 1. ad 11.

Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Quibus vitandus ſit convictus peccatorum, 22. *q.* 26. 6. *ad* 3. Cur Chriſtus cum peccatoribus converſari voluit, 3. *q.* 40. 1. *c.* Cur Chriſtus interdum à conſortio hominum

ſe

ſe ſubduxit, 3. *q.* 40. 1. *ad* 3. De dilectione peccatorum, 22. *q.* 25. *art.* 6. & *ſeq.*

Ita gaudium erit in cœlo ſuper uno peccatore pœnitentiam agente, quam ſuper nonaginta novem juſtis. An pœnitens per pœnitentiam recuperet aliquid majus, quam innocens, 3. *q.* 89. 3. *c.* Si Deus plus gaudeat de pœnitente, quam multis innocentibus; & per conſequens magis diligat, an ergo Deus non ſemper magis diligat meliora, 1. *q.*20.4. *ad* 4. & 3. *q.*89. 3. *o.*

Dominica 4. poſt Pentec. Epiſt. Exiſtimo quod non ſint condignæ. Rom. 8. à num. 18. ad 24.

Exiſtimo quod non ſint condignȩ paſsiones. An ergo opera juſtorum non ſint meritoria vitæ æternȩ, 12. *q.*114. 3. *o.* De magnitudine gloriæ, ſupra in Evang.Dominic. 2. poſt Pentec. De patientia, 22. *q.* 136.

Quia & ipſa creatura liberabitur á ſervitute corruptionis. An mundus poſt judicium innovabitur, s. *q.* 91. 1. *o.*

Sed & nos ipſi primitias ſpiritus habentes, & ipſi intra nos gemimus. An patientia ſuſtineat aliqua propter bonum, 22. *q.* 136. 5. *c.* An bonum ſperatum quia differtur, cauſet triſtitiam, *ibid.* An beatitudo in hac vita haberi poſsit, 12. *q.* 5. 3. *o.*

Evang. Cum turbæ irruerent in Jeſum. Luc. 1. n.1. ad 12.

Cum turbȩ irruerent in Jeſum, ut audirent verbum. An quis negligens ſcire quȩ ſcire tenetur, peccet, 12. *q.* 76. 2. *c.* An lex obliget ignorantes, in quorum notitiam poteſt venire per alios, 12. *q.* 90. 4. *ad* 4. An ignorantia affectata diminuat culpam, an potius aggravet, 3. *q.* 47. 5. *c.* & *ad* 4. Quo ordine revelantur à Deo credibilia, 22. *q.* 2. *art.* 5. *c.* & 3. *q.* 42. 1. *c.* Cum Chriſtus vitam agere debuerit perfectiſsimam, quomodo igitur prædicavit, 3. *q.* 40. 1. *ad* 2. Cur Chriſtus publice prædicare voluerit, 3. *q.* 40. 1. *c.* De prȩdicatione religioſorum, 22. *q.* 188. 4.

Aſcendens in unam navem, quæ erat Simonis. Cur Chriſtus prædicare voluit ſolis Judæis, 3. *q.* 42. 1. *c.*

Duc in altum. An Dominus miſerit Apoſtolos ad prȩdicandum gentibus in profundo ignorantiæ jacentibus, 3. *q.*42.1. *c.* fin. & ad 1.

Per totam noctem laborantes nihil cepimus. An fides ſit donum Dei, 22. *q.*6. *art.* 1. Quomodo Deus quoſdam, dando fidem, doceat, quoſdam non doceat, 12. *q.* 98. 4. *ad* 2. & 22. *q.* 2. *art.* 5. *ad* 1.

Rumpebatur autem rete eorum. De ſchiſmate, 22. *q.* 39. *o.*

Exi à me Domine. An exemplo Petri ex reverentia à ſacramento Euchariſtiæ abſtinere nos conveniat, 3. *q.* 80. 10. *ad* 3.

Relictis omnibus. An ergo conveniat in divinis præceptis non ſatis exercitatos religionem ingredi, 22. *q.* 189. 1. *o.*

Dominica 5. poſt Pentec. Epiſt. Omnes unanimes in oratione. 1.Pet.3.à n.8. ad 16.

Omnes unanimes. De concordia, 22. *q.* 29. Quid ſit concordia, 22. *q.* 29. 1. *c.* An concordia ex charitate cauſetur, 22. *q.* 37. 1. *c. pr.* Quæ concordia laudanda, & quæ vituperanda, 22. *q.* 37. 2. *c. pr.* An omnis diſcordia in bono ſit peccatum, 22. *q.* 37. 1. *c.* Ex quo vitio oriatur diſcordia, 22. *q.*37. 2. *o.*

Compatientes. De miſericordia, 22. *q.* 30. Quomodo compatiamur peccantibus, 22. *q.* 30. 1. *ad* 1.

Non reddentes malum pro malo. An vindicatio non ſit licita, 22. *q.* 108. 1. *c.* An Dominus prohibuerit omnem livorem vindictȩ, 12. *q.* 107. 2. *ad* 3. An laudabiliter contumeliæ ſuſtineantur, 22. *q.* 72. 3. *o.*

Sed è contrario benedicentes. An ex neceſsitate charitatis ſit, quod aliquis ſigna vel effectus dilectionis inimico exhibeat, 22. *q.*25. 9. *o.*

Coerceat linguam ſuam à malo. De injuriis verborum, 22. *q.* 72. & *ſeq.*

Declinet à malo. An declinare à malo, & facere bonum ſint partes juſtitiæ, 22. *q.* 79. 1. An tranſgreſsio ſit ſpeciale peccatum, 22. *q.* 79. 2. *o.* An omiſsio ſit ſpeciale peccatum, 22. *q.* 79. 3. *o.*

Oculi Domini ſuper juſtos. Quantam curam bonorum habeat Deus, 1. *q.*22. 2. *ad* 4.

Sed & ſi quid patimini propter juſtitiam, beati. De cauſa martyrii, 22. *q.*124. 5. *o.*

Timorem autem eorum ne timueritis. Quando timor ſit peccatum, 22. *q.* 125. 1.

Evang. Amen dico vobis, niſi abundaverit, Matth. 5. à n. 20. ad 25.

Niſi abundaverit juſtitia veſtra. An præcepta novæ legis ſint majora præceptis veteris legis, 12. *q.* 107. 3. *ad* 2. In quo lex nova ſuperabundet legi veteri, 12. *q.*91.5. *c.* An in veteri lege prohibebantur interiores motus animi, 12. *q.* 107. 4. *c.* fin. An lex nova ſit gravior, quam lex vetus, 12. *q.*107. 4. *o.* De partibus juſtitiȩ, 22. *q.*79. De prȩceptis juſtitiȩ, 22. *q.* 122.

Audiſtis quia dictum eſt antiquis, Non occides. Quid antiqui intellexerint per, Non occides, 12. *q.* 107. 2. *c.* & 3. *ad* 2.

Ego autem dico vobis. Quanta poteſtate, & auctoritate Chriſtus docebat, 3. *q.* 42. 1. *ad* 2. An Chriſtus propoſuerit præcepta quædam contraria præceptis veteris legis, 12. *q.* 107. 2. *ad* 2.

Omnis

Dominica 5. poſt Paſcha. Ep. Eſtote factores verbi, Jacobi 1. à n. 22. uſque ad fin. cap.

Eſtote factores, &c. An ſacra doctrina ſit ſcientia practica, 1. q. 1. 4. *o.* An ſola fides ad ſalutem ſufficiat, 12. q. 100. 10. & quæſt. 114. 4. *ad* 3. & 22. q. 2. art. 9. *o.*

Hic beatus eſt. An obſervatio mandatorum Dei ſufficiat ad ſalutem, 12. q. 100. 10.

Non refrænans linguam ſuam. De vitiis linguæ ac injuriis verborum, 22. q. 72. & ſeq.

Religio munda eſt viſitare pupillos. An ergo religio non ordinet hominem ſolum ad Deum, 22. q. 81. 1. *ad* 1. De operibus miſericordiæ, & generibus eleemoſynarum, 22. q. 32. 20. *o.*

Evang. Amen amen dico vobis, Joan. 16. à n. 26. *ad* 31.

Si quid petieritis. De oratione, 22. q. 83. *o.* Quę ſint orationis partes, 22. q. 83. 17. *o.*

Dabit vobis. Qui fiat, quod orationes noſtræ non exaudiantur, 22. q. 83. 15. *ad* 1. Quæ conditiones ſint requiſitę ad hoc, ut quis ſemper impetret quod petit, 22. q. 83. 15. *ad* 2. fin.

Ut gaudium veſtrum ſit plenum. Quomodo in hac vita gaudium noſtrum plenum non ſit, ſed in futura pleniſſimum, 22. q. 28. 3. *c.*

Hæc in proverbiis locutus ſum vobis. Cur Chriſtus clare ſuam doctrinam non propoſuit, 3. q. 42. 3. *c.* & *ad* 3.

Quia ego rogabo Patrem. Quomodo Filius dicatur orare Patrem, 22. q. 83. 10. *ad* 1. & 3. q. 21. 1. & 2.

Ipſe enim Pater amat vos. An in Deo ſit amor, 1. q. 20. 1. *o.* An Deus æqualiter omnia amet, 1. q. 20. 3. *o.*

Quia à Deo exivi. Quomodo Filius à Patre exiverit, 1. q. 42. 5. *ad* 2.

Quia ſcis omnia. An anima Chriſti in verbo cognoſcat omnia, 3. q. 10. 2.

Et non opus eſt tibi. An Chriſtus aliquid ab hominibus didicerit, 3. q. 12. 3. *o.*

In feſto Aſcenſionis, Epiſt. Primum quidem ſermonem feci, Act. 1. à n. 1. *ad* 12.

Cœpit Jeſus facere & docere. Cur dicitur quod prius cœperit facere & docere, 3. q. 41. 3. *ad* 1.

Quibus & præbuit ſeipſum vivum in multis argumentis. An Chriſtus veritatem reſurrectionis debuerit argumentis declarare, 3. q. 55. 5. *o.* An argumenta quę Chriſtus induxit, ſufficienter manifeſtaverint veritatem reſurrectionis ejus, 3. q. 55. 6. *o.*

Per dies quadraginta. Cur Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam voluit quadraginta diebus, antequam aſcenderet, hic in terris agere, 3. q. 57. 1. *ad* 4. An continuo Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam cum diſcipulis ſuis converſatus ſit, 3. q. 55. 3. *o.*

Et conveſcens. Quare Chriſtus cum diſcipulis ſuis comedit, 3. q. 55. 3. *c.* & 6. *c.* & *ad* 1.

Joannes quidem baptizabit aqua. An in baptiſmo Joannis gratia non dabatur, 3. q. 38. 3. *o.*

Vos autem baptizabimini Spiritu Sancto. Quando Apoſtoli poſt Chriſti reſurrectionem fuerint baptizati Spiritu Sancto, 3. q. 66. 3. *ad* 1.

Non eſt veſtrum noſſe tempora. An tempus futuri judicii ſit omnino incognitum, s. quæſt. 88. 3. *o.*

Et eritis mihi teſtes in Hieruſalem. An Apoſtolorum tempore fuerit Evangelium Chriſti prædicatum in univerſo orbe, 12. q. 106. 4. *ad* 4.

Et cum hæc dixiſſet, videntibus illis. Cur Chriſtus potius aſcendit videntibus diſcipulis, quam reſurrexit, 3. q. 55. 2. *ad* 2.

Elevatus eſt. An propria virtute Chriſtus non aſcenderit, 3. q. 57. 3. *ad* 1.

Et nubes ſuſcepit. Quomodo nubes ſuſcepit Chriſtum, 3. q. 57. 4. *ad* 4.

Sic veniet quemadmodum. An Chriſtus non aſcenderit in cœlum, ſcilicet ut ibi in ſempiternum eſſet, 3. q. 57. 6. *ad* 3.

Evang. Recumbentibus undecim diſcipulis. Marc. 16. à n. 14. uſque ad fin. c.

Apparuit illis Jeſus. Quomodo noviſſime recumbentibus diſcipulis apparuit Jeſus, cum poſtea in die aſcenſionis viderint Chriſtum aſcendentem, 3. q. 55. 3. *ad* 3.

Exprobravit incredulitatem. An Apoſtoli non facile, & firmiter credebant reſurrectionem Chriſti, 3. q. 55. 5. *c.*

Omni creaturæ. Cur homo dicatur omnis creatura, ſive minor mundus, 1. q. 91. 1. *c.* fin. & 96. 2. *c.*

Qui vero non crediderit. An credere ſit neceſſarium ad ſalutem, 22. q. 2. 3. *o.*

Signa autem eos qui crediderint. An juſtificatio ſit opus miraculoſum, 12. q. 113. 10. Cur quibuſdam hominibus datur gratia miraculorum, 22. q. 178. 1. *c.* Quibus conveniebat facere miracula tempore Chriſti 3. q. 27. 5. *ad* 3. An malis etiam detur gratia faciendi miracula, 22. q. 178. 2. *c.* & *ad* 3. An mali falſam doctrinam enuntiantes poſſint facere miracula, 22. q. 178. 2. *o.* An omnibus ſanctis detur gratia miraculorum, 22. q. 178. 2. *ad* 5. Cur Beata Maria & beatus Joannes Baptiſta miracula non fecerunt, 3. q. 27. 5. *ad* 3. Cur gratia miraculorum attribuatur fidei, 22. q. 178. 1. *ad* 5. De miraculis vide plura in Evangelio Dominicæ 4. quadrageſ.

Super ægros manus imponent. Qualis ſit hæc manus impoſitio, 3. q. 84. 4. *ad* 1.

Aſſumptus eſt. An Chriſtus convenienter aſcenderit, 3. q. 57. 1. *o.* Secundum quam naturam Chriſtus aſcendit, 3. q. 57. 2. *o.* An Chriſtus aſcenderit ſupra omnem creaturam ſpiritualem, 3. q. 57. 3. *o.* An aſcenſio Chriſti ſit cauſa noſtrę ſalutis, 3. q. 57. 6. *o.*

Et ſedet à dextris Dei. Cum Pater ſit major Chriſto, quomodo Chriſtus ſedet à dextris, cum videatur debere ſedere à ſiniſtris, 3. q. 58. 1. *ad* 2. An ſedere ad dextram conveniat Chriſto ſecundum quod Deus, an vero ſecundum quod homo, 3. q. 58. 2. & 3. An competat alteri à Chriſto ſedere ad dexteram Patris, 3. q. 58. 4. *o.*

Dominica infra octavam Aſcenſionis, Epiſt. Eſtote prudentes, 1. Petr. 4. à n. 7. *ad* 11.

Eſtote prudentes. Circa quæ verſatur prudentia, 22. q. 47. 2. *o.* An prudentia ſit virtus, 22. q. 47. 4. *o.* An de prudentia fuerit dandum aliquod præceptum decalogi, 22. q. 56. 1. An prudentia poſſit in peccatoribus inveniri, 22. q. 47. 13. *o.* An prudentia ſit in omnibus habentibus gratiam, 22. q. 47. 14. *o.*

In orationibus. De oratione & devotione, 22. q. 82. & 83.

Mutuam in vobiſmetipſis charitatem continuam habentes. An charitas ſe extendat ad proximum, 22. q. 25. 1. *o.*

Quia charitas operit multitudinem peccatorum. An ergo ſine ſacramento pœnitentiæ quis poſſit conſequi remiſſionem peccatorum, 3. q. 84. 5. *ad* 2.

In alterutrum illam adminiſtrantes. An qui idoneus eſt vita, & ſcientia ad epiſcopatum, teneatur eum aſſumere, 22. q. 185. 1. *ad* 3. & 2. *o.*

Evang. Cum venerit Paracletus, Jo. 15. à n. 26. uſque ad cap. 16. n. 4.

Quem ego mittam vobis à Patre. Quomodo perſona divina ab alia mittatur, 1. q. 43. 1. *o.* An filius mittat Spiritum Sanctum, 1. q. 43. 8. *c.* *Qui à Patre procedit*: Cur Spiritus Sanctus non dicitur genitus 1. q. 27. 4. *o.* An Spiritus Sanctus non procedat à Filio, 1. q. 36. 2. *o.*

Abſque ſynagogis vos facient. De virtute excommunicationis, s. q. 21. & ſeq.

Ut omnis qui interficit vos. An liceat innocentem aliquo caſu occidere, 22. q. 64. 6. *o.*

Et hæc facient vobis, quia non noverunt. Quę ſit cauſa martyrii, 22. q. 124. 5. *o.*

In feſto Pentecoſtes. Epiſt. Dum complerentur dies Pentecoſtes, Act. 2. à n. 1. *ad* 12.

Dum complerentur dies Pentecoſtes. Cui feſto veteris teſtamenti ſucceſſit feſtum Pentecoſtes, 12. q. 103. 3. *ad* 4.

In eodem loco. An recte orandi gratia conveniatur ad certum & determinatum locum, 12. q. 102. 4. *ad* 1. & 22. q. 81. 3. *o.*

Apparuerunt ei diſpertitæ linguæ. De gratia linguarum, 22. q. 176. De donis, 12. q. 68. Cur Spiritus Sanctus deſcenderit ſuper Apoſtolos ſub linguis igneis, 1. q. 32. 7. *ad* 6. & q. 39. 6. *ad* 4. Cur Spiritus Sanctus datus ſit Apoſtolis in ſpecie ignis & linguæ, 3. q. 72. 2. *ad* 1.

Et cœperunt loqui variis linguis. Cur Apoſtoli acceperunt donum linguarum, ita ut omnium linguis loquerentur, 22. q. 176. *c.* An Apoſtoli fuerint inſtructi quoad ornatum & elegantiam in aliena lingua, ſicuti in propria & vernacula, 22. q. 176. *ad* 1. Cur Chriſtus non locutus ſit omnibus linguis, 22. q. 176. 1. *ad* 3. Cur nunc accipientes Spiritum Sanctum non loquuntur omnium linguis, ibid.

Quoniam audiebat unuſquiſque lingua ſua loquentes. An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur, 22. q. 176. 1. *ad* 2.

Evang. Si quis diligit me, Joan. 14. à n. 23. uſque ad fin. cap.

Si quis diligit me, ſermonem meum ſervabit. In quo conſiſtat ratio charitatis, 22. q. 25. 12. *c.* An ſit de ratione chaitatis, quod homo velit præceptorum Dei regulam in omnibus ſequi, ibid.

Pater meus diliget eum. De amore Dei, 1. q. 20. *o.*

Et ad eum veniemus, & manſionem. Quomodo Pater & tota Trinitas ad nos veniat, & manſionem apud nos faciat, 1. q. 43. 4. *ad* 2.

Paracletus autem Spiritus Sanctus. An hoc nomen ſit proprium nomen alicujus divinæ perſonæ, 1. q. 36. 1. *o.* De aliis nominibus Spiritus Sancti, 1. q. 37. & 38. & 39. *o.*

Ille vos docebit omnia. Cum nec Apoſtoli cognoverint omnem veritatem, nec modo eccleſia cognoſcat, quomodo igitur hæc promiſſio vera eſt, 12. q. 106. 4. *ad* 2.

Pacem meam do vobis. Quæ ſit vera pax, 22. q. 29. 2. *ad* 3. Vide Evang. ſer. 3. poſt Paſc.

Non turbetur cor veſtrum, neque formidet. De fortitudine, 22. q. 123. *o.* An fortitudo ſit circa timores & audacias, 22. q. 123. 3. *o.* An fortitudo ſit ſolum circa pericula mortis, 22. q. 123. 4. *o.* De timore oppoſito fortitudini, 22. q. 125. *o.* Quando timor eſt peccatum, & quando non, 22. q. 125. 1. *o.* Quando timor ſit peccatum mortale, 22. q. 125. 3. *c.*

Quia Pater major me eſt. Cum Filius ſit æqualis Patri in magnitudine, quomodo Pater dicitur major Filio, 1. q. 42. 4. *ad* 1. & q. 43. 7. *ad* 1. An Chriſtus ſit ſubjectus Patri, 3. q. 20. 1. *o.* An Chriſtus ſit ſibi ipſi ſubjectus, 3. q. 20. 2. *o.*

Sicut mandatum dedit mihi Pater. Cum Filius ſit Patri æqualis in potentia, & major ſit potentia pręcipientis, quam obedientis, quomodo pater dicitur mandatum dediſſe Filio, 1. q. 42. 6. *ad* 2.

Dividens ſingulis prout vult. Cur in uno ſit major gratia, quam in alio, 12. q. 112. 4. *o.*

Evang. Duo homines. Luc. 18. à n. 10. ad 15.

Qui in ſe confidebant. An præſumere de ſuis viribus ſit peccatum, 22. q. 130. 1. *o.* Quid ſit dicendum præſumptuoſum eſſe, 22. q. 130. 1. *ad* 3. Quot modis contingat præſumptio, 22. q. 130. 2. *ad* 3. Quotuplex ſit præſumptio, 22. q. 21. 1. *c.* Quæ prçſumptio ſit altera gravior, 22. q. 21. 1. *ad* 1. Ex quo vitio cauſetur præſumptio, 22. q. 21. 4. *o.*

Et aſpernabantur cæteros. An ſit ſpecies ſuperbiæ, cum aliquis aliis deſpectis, ſingulariter vult videri, 22. q. 62. 4. *o.*

Hęc apud ſe orabat. Quibus virtutibus debeat oratio eſſe adornata, ut placeat Deo, ab eoque exaudiatur, 22. q. 83. 13. 14. 15. *o.* De religione, devotione, 22. q. 81. 82. 83.

Quia non ſum, ſicut cæteri homines. An jactantia ſit peccatum, 22. q. 152. 2. *o.* An jactantia oriatur ex ſuperbia, 22. q. 112. 1. *ad* 1. An jactantia hujus Phariſæi fuerit peccatum mortale, 22. q. 112. 2. *c.*

Jejuno bis in Sabbato. Cur Phariſçi & diſcipuli Joannis potius jejunabant quam Chriſtus & ejus diſcipuli, 3. q. 40. 2. *ad* 2.

Decimas do omnium. De decimis, 22. q. 87.

Publicanus autem ſtans à longe. Quanta virtus ſit humilitas, 22. q. 161. 5. *o.* Cur humilitas neceſſaria ſit ad orationem, 22. q. 83. 15. *c.*

Quia omnis qui ſe exaltat, humiliabitur. Quomodo exaltatio tanquam merces redditur humilitati, 22. q. 161. 5. *ad* 3.

Dominica 11. *poſt Pentec. Epiſt. Notum vobis facio.* 1. Cor. 15. á n. 1. ad 10.

Quia reſurrexit. De reſurrectione Chriſti, 3. q. 53. *& ſeq.*

Et viſus eſt Cephę. Quibus Chriſtus apparuerit, & ubi, 3. q. 55. 3. *ad* 3. *& ad* 4.

Viſus eſt mihi. Cum Chriſtus ante converſionem Pauli aſcenderit, quomodo eſt ab eo viſus, 3. q. 57. 6. *ad* 3.

Ego enim ſum minimus Apoſtolorum. An homo debeat ſe omnibus per humilitatem ſubjicere, 22. q. 161. 3. *o.* Quomodo quis abſque falſitate poteſt ſe credere & pronunciare omnibus viliorem, & ad omnia inutilem & indignum, 22. q. 161. 6. *ad* 1.

Gratia Dei ſum id quod ſum. De neceſſitate gratiæ, 12. q. 109. *o.*

Evang. Exiens Jeſus de finibus Tyri. Marc. 7. á n. 31. uſque ad fin. cap.

Exiens Jeſus de finibus Tyri venit per Sidonem. Cur Chriſtus ex uno loco ad alium prædicandi cauſa ſe contulit, 3. q. 40. 1. *c.*

Et deprecabantur eum, ut illi imponeret manus. An debeamus orare pro aliis, 22. q. 83. 7. *o.* An oratio aliena proſit, 22. q. 83. 7. *ad* 2. *& ad* 3. An bona intentio, fides, & fidei profeſsio aliena alteri prodeſſe poſsit, 3. q. 68. 7. 8. *o.*

Et apprehendens eum ſeorſum. Cur Chriſtus hunc mutum & ſurdum virtute ſua divina non ſubito, ſed paulatim mediante corpore ſuo curare voluit, 3. q. 44. 3. *ad* 2. De ritibus baptiſmi, 3. q. 66. 10. *o. &* q. 71. *o.*

Et ſuſcipiens cælum ingemuit. An omnis pœna ſit propter aliquam culpam, 22. q. 87. 7. *o.*

Et pręcepit illis, ne dicerent. An Chriſtus intendebat eos per virtutem divini præcepti obligare præcipiendo eis, ne cui dicerent, 22. q. 104. 4. *ad* 1. *&* 3. *ad* 2. *&* q. 44. 3. *ad* 4.

Quanto magis eis præcipiebat, tanto plus prædicabant. An ergo Chriſto fuerint inobedientes, 22. q. 104. 4. *ad* 1. An anima Chriſti non habuerit omnipotentiam reſpectu executionis propriç voluntatis, 3. q. 13. 4. *ad* 2.

Dicentes, Bene omnia fecit. De gratiarum actione, 22. q. 106. *o.*

Dominica 12. *poſt Pentecoſt. Epiſt. Fiduciam talem habemus*, 2. Cor. 3. á n. 4. ad 10.

Fiduciam talem habemus. An unus alium doceat, 1. q. 117. 1. *o.* An homo ſolum exhibeat exterius miniſterium, 1. q. 117. *c. & ad* 1. An fides ſit donum Dei, 22. q. 6. 1. 2. *o.* Quomodo Deus quoſdam miſericordia doceat, & quoſdam juſtitia non doceat, 12. quæſt. 98. 4. *ad* 2. *&* 22. quæſt. 2. art. 5. *ad* 1. An in hac maxime poteſtas divina monſtrata ſit, quod diſcipulis ſuis tantam virtutem contulit in docendo, ut gentes, quæ nihil de Chriſto audierant, ad ipſum converterent, 3. q. 42. 1. *ad* 2.

Per Chriſtum ad Deum. De oratione & ſacerdotio Chriſti, 3. q. 21. *&* 22.

Non quod ſufficientes ſimus. An homo ſine gratia nullum verum cognoſcere poſsit, 12. q. 109. 1. *o.* An quis poſsit vere dicere, ſe ad quidvis inutile & inidoneum, 22. q. 161. 6. *ad* 1.

Qui idoneos nos fecit miniſtros. An Deus eos quos eligit, faciat idoneos ad id, ad quod eos eligit, 3. q. 27. 3. *c.*

Littera enim occidit. Quomodo littera ſive lex occidat, 12. q. 98. 1. *ad* 2. An etiam litera evangelii occideret niſi adeſſet interius gratia fidei ſanans, 12. q. 106. 2. *c.*

Quod ſi miniſtratio mortis. An miniſtri novi teſtamenti ſint majoris dignitatis quam miniſtri veteris teſtamenti, 22. q. 87. 1. *c.* fin. Cur Apoſtolus legem veterem vocat miniſtrationem mortis & damnationis, legem autem novam miniſtrationem ſpiritus & juſtitiæ, 12. q. 106. 2. *ad* 3.

Evang. Beati oculi qui vident, Luc. 10. á n. 23. *ad* 28.

Tentans eum. De tentatione Dei, 22. quæſt. 97. *o.*

Quid faciendo vitam æternam poſſidebo? An bona opera requirantur ad beatitudinem ſive vitam æternam, 12. q. 5. art. 7. *o.*

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Quid ſit dilectio, 22. q. 27. 2. *o.* An convenienter mandetur, quod Deus diligatur ex toto corde, 22. q. 44. 4. *o.* Quid ſit Deum diligere ex toto corde, & ex tota anima, & ex omnibus viribus, & ex omni mente, 22. q. 44. 4. 5. *o.* An præceptum de dilectione Dei poſsit ſervari in via, 22. q. 34. 6. *o.* An peccans venialiter diligat Deum ex toto corde, 22. q. 44. 4. *ad* 2.

Et proximum tuum ſicut teipſum. Quomodo proximus ſit diligendus, 22. q. 44. 4. *ad* 2.

Homo quidam deſcendebat. De ſtatu innocentiæ primi hominis, quantum ad intellectum & voluntatem, 1. q. 49. *& ſeq. uſque ad* 103. De peccato primi hominis, 22. q. 163. *o.* De pœna peccati primorum parentum, 22. q. 164. *o.* De peccato originali, 12. q. 81. *&* 82.

Abierunt ſemivivo relicto. Quouſque bonum naturæ per peccatum fuerit imminutum, 12. q. 85. 1. *&* 2.

Accidit ut ſacerdos quidam deſcenderet eadem via, & viſo illo præteriit. An cæremoniæ & ſacrificia veteris legis habebant virtutem juſtificandi tempore legis, 12. q. 103. 2. *o.* An præcepta moralia veteris legis juſtificabant, 12. q. 101. *&* 103. *o.*

Samaritanus autem. An ſalus noſtra ſit adſcribenda Chriſto, 12. q. 91. 5. *ad* 2. *&* 22. q. 2. art. 7. *c.*

Alligans vulnera. Quot ſint vulnera, quibus humana natura per peccatum vitiata eſt, 12. q. 85. 3. *o.*

Infundens oleum & vinum. De ſacramentis inſtitutis tamquam remediis contra vulnera humanę naturæ, 3. q. 60. *&* ſeq.

Quæcumque ſupererogaveris. De conſiliis, 12. q. 108. 4. *o.*

Quis horum trium videtur tibi proximus fuiſſe illi. Quis ſit noſter proximus, 22. q. 44. 7. *c.*

Dominica 13. *poſt Pentec. Epiſt. Abrahæ dictæ ſunt promiſsiones.* Gal. 3. á n. 16. *ad* 23.

Abrahę dictæ ſunt promiſsiones. An promiſsio hæc facta ſit Abrahæ propter ipſius meritum, an vero ex gratuita Dei electione, & vocatione, 12. q. 98. 4. *c.*

Et ſemini ejus. An alio modo quam per ſemen Abrahæ, ideſt Chriſtum, ſalvari poſsimus, 12. q. 91. 5. *ad* 2. *&* q. 98. 2. *ad* 4. *&* 22. q. 2. art. 7. *c.*

Quę poſt quadringentos & triginta annos facta eſt lex. An lex vetus fuerit data convenienti tempore, 12. q. 98. 6. *o.*

Nam ſi ex lege hæreditas. An lex vetus juſtificet, 12. q. 98. *c. & ad* 2. *&* q. 101. 2. *o.*

Lex propter tranſgreſsionem poſita eſt. An legis actus & officium ſit punire tranſgreſſores, 12. q. 92. 2. *ad* 4.

Ordinata per angelos. An lex vetus data fuerit immediate à Deo, an potius per angelos, 12. q. 98. 3. *o.*

In manu mediatoris. An Chriſtus ſit mediator Dei & hominum, & ſecundum quam naturam, 3. q. 26. *o.*

Evang. Dum iret Jeſus in Hieruſalem, Luc. 17. à n. 11. *ad* 20.

Dum iret in Hieruſalem, tranſibat per mediam Samariam. Cur Chriſtus inter homines diverſorum locorum, & regionum converſatus eſt, 3. q. 40. *o.*

Decem leproſi. Quid per leproſum ſignificetur, vide Dominicam 2. poſt Epiph. in Evang.

Jeſu præceptor. De nomine Jeſu, 3. q. 37. 2. *o.*

Miſereri noſtri. Quid ſit miſereri, ſive miſericordia, 22. q. 30. 1. *&* 2. *c.*

Ite, oſtendite vos ſacerdotibus. Cur Dominus jam mundatos á lepra mittit ad ſacerdotes, 12. q. 102. 5. *ad* 7. *&* q. 103. 2. *ad* 2. *& ad* 3. Quem ritum ſervabant ſacerdotes in purificatione leproſi, 12. q. 102. 5. *ad* 7. De confeſsione peccatorum ſacerdoti facienda, s. q. 6. *&* ſeq.

Cecidit ante faciem ejus. An Deus ſit adorandus corporali adoratione, 22. q. 84. 2. *o.*

Gratias agens. De gratiarum actione, 22. q. 106. *o.* Quanta gratia fiat pœnitenti, 22. q. 106. 2. *o.*

Non eſt inventus, qui daret gloriam Deo. Quale & quantum peccatum ſit ingratitudo, 22. q. 107. 1. 2. *&* 3.

Dominica 14. *poſt Pentec. Epiſt. Spiritu ambulate*, Gal. 3. á n. 6. *ad* 15.

Caro enim concupiſcit adverſus ſpiritum. Quomodo caro & ſpiritus mentem humanam ad diverſa & contraria moveat atque impellat, 12. q. 70. 4. *c.* Quomodo opera carnis & fructus ſibi mutuo contrarientur, *ibid.* Qui fructus ſpiritus quibus operibus carnis opponantur, *ibid.* An ſicut caro concupiſcit adverſus ſpiritum, ita etiam amici carnales adverſentur profectui ſpirituali, 22. q. 189. 10. *ad* 2.

Mani-

Manifeſta ſunt opera carnis. Cur opera carnis non dicuntur fructus carnis, ſicut opera ſpiritus dicuntur fructus ſpiritus, 12. q. 70. 4. *ad* 1. Quæ dicantur hic opera carnis, 12. q. 72. 2. *ad* 1. An peccata ſpiritualia etiam hic dicantur opera carnis, *ibid.* De peccatis, & vitiis, 12. q. 71. & ſeq.

Qui talia agunt, regnum Dei non conſequentur. Quibus peccatis debeatur pœna æterna, 12. q. 87. 5. *o.*

Fructus autem ſpiritus. An fructus Spiritus Sancti ſint actus, 12. q. 70. 1. *o.* An convenienter hic ab Apoſtolo enumerentur, 12. q. 70. 3. *o.*

Evang. Nemo poteſt duobus dominis. Matth. 6. à n. 24. *ad* 34.

Nemo poteſt duobus dominis ſervire. Qualibus duobus dominis ſervire non poſsimus, 12. q. 1. art. 5. Sed contra. An ſubditi teneantur ſuis ſuperioribus in omnibus obedire, 22. q. 104. 5. *o.* In quibus prȩlato non ſit obediendum, 22. q. 33. 7. *ad* 5.

Aut enim odio habebit. An Deus poſsit odio haberi, 22. q. 34. 1. Quid ſit odium, *ibid. c.*

Et alterum contemnet. Quid ſit peccare ex contemptu, 22. q. 186. 9. *ad* 3.

Ne ſoliciti ſitis animæ veſtræ. De ſolicitudine, vide Epiſt. Dominicæ 3. poſt Pentecoſt.

Scit enim Pater veſter, quia his omnibus indigetis. Si Deus ſcit deſideria noſtra & indigentiam, cur igitur ei preces porrigimus, 22. q. 83. 2. *ad* 1.

Primum quærite regnum Dei, & cȩtera adjicientur vobis. An temporalia bona cadant ſub merito, 12. q. 114. 10. *o.* Quomodo temporalia bona poſsint licite deſiderari, 12. q. 99. 6. *c.* fin. & 22. q. 183. 6. *o.* Ad quȩ bona ordinet hominem lex nova, & ad quæ lex vetus, 12. q. 91. *c.* princ. & *q.* 99. 6. *o.*

Dominica 15. *poſt Pent. Epiſt. Si ſpiritu vivimus,* Gal. 5. á n. 25. uſque ad c. 6. n. 11.

Non efficiamur inanis gloriæ cupidi. Quid gloria, 22. q. 132. *o.* Quot modis gloria dicitur vana & inanis, *ibid.* An inanis gloria ſit peccatum mortale, *ibid.* 3. *o.*

Hujuſmodi inſtruite in ſpiritu lenitatis. Quid cogitandum alium corripienti, & quomodo ſe in correptione habere debeat, 22. q. 33. 5. *c.* De manſuetudine & clementia, 22. quæſt. 157. *o.*

Alter alterius onera portare. An ſupportatio opponatur correctioni fraternæ, 22. q. 33. 1. *ad* 3. Quando quis peccantem dicatur ſupportare, *ibid.* Quomodo tolerandi ſint mali, 22. q. 108. 1. *ad* 2. & *ad* 4.

Nam ſi quis exiſtimat ſe aliquid eſſe. De præſumptione, 22. q. 130. *o.* De ſpeciebus ſuperbiæ, 22. q. 162. 4. *o.*

Et ſic in ſemetipſo tantum gloriam habebit, & non in altero. An peccatum ſit alteri vitia ſua proponere, ut per comparationem ejus videatur corripiens ſanctus, & juſtus, 22. q. 33. 5. *c.*

Communicet autem is qui cathechizatur. De catecheſi 3. q. 71. 1. & 4.

Quæ ſeminaverit homo, hæc & metet. An bona opera ſint meritoria vitæ æternȩ, 12. q. 114. 3. *o.* An peccata quæ contra charitatem ſunt, ſint meritoriȩ mortis & corruptionis æternæ, 12. q. 87. 3. & s. q. 99. 1. *o.*

Bonum facientes non deficiamus. De perſeverantia, 22. q. 137. *o.*

Ad omnes. An omnibus ſit benefaciendum, 22. q. 31. 2. *o.*

Maxime ad domeſticos fidei. An magis debeamus diligere meliores, quam nobis conjunctiores, 22. q. 26. 7. *o.*

Evang. *Ibat Jeſus in civitatem, quȩ vocatur Naim*, Luc. 7. à n. 11. ad 17.

Ecce defunctus efferebatur. An homo in ſtatu innocentiæ erat immortalis, 1. q. 97. 1. & 4. An mors ſit pœna peccati, 12. q. 85. 5. *o.* & 22. q. 164. 1. *o.* De qualitate animæ exeuntis, s. q. 70. De ſuffragiis mortuorum, s. q. 71. *o.* An ſepelire mortuum ſit ſpecies eleemoſynȩ, 22. q. 32. 2. *c.* & *ad* 1.

Et turba multa cum illa. An dolor amici compatientis mitiget triſtitiam, 22. q. 38. 3. *o.*

Miſericordia motus. De miſericordia, ut ſupra in Evang. Dominic. 1. poſt Pentec.

Noli flere. An fletus mitiget triſtiam, 12. q. 38. 2. *o.*

Et acceſsit & tetigit loculum. Cur Chriſtus in faciendis miraculis circa homines non uſus eſt ſola poteſtate divina, ſed aliud ad humanitatem pertinens appónere voluit, 3. q. 44. 3. *ad* 2.

Et reſedit qui erat mortuus. Si hic mortuus, & quidam alii ſunt á Chriſto revocati ad vitam, an ergo Chriſtus primo non reſurrexerit, 3. q. 53. 3. *ad* 2.

Magnificans Deum De gratiarum actione, 22. q. 106. *o.*

Dominica 16. *poſt Pentec. Epiſt. Obſecro vos, ne deficiatis.* Ad Epheſ. 3. à n. 13. uſque ad fin. cap.

Hujus rei gratia flecto genua mea. An perſeverantia indigeat auxilio gratiæ, 12. q. 109. 10. *o.* & 22. q. 137. 4. *o.*

Flecto genua. An adoratio importet actum corporalem, 22. q. 84. 2. *o.*

Ex quo omnis paternitas. An hoc nomen, Pater, ſit proprie nomen divinæ perſonȩ, 1. q. 33. 2. *o.* An hoc nomen, Pater, per prius dicat reſpectum ad filium, quam ad creaturam, 1. q. 33. 3. *o.*

Paternitas in cælo. Quomodo in cæleſtibus ſit paternitas, 1. q. 45. 5. *ad* 1.

Virtutem corroborari. De fortitudine, 22. q. 123. *o.*

Chriſtum habitare per fidem. An credere ſit ad ſalutem neceſſarium, 22. q. 2. 3. *o.* An ſit donum Dei, 22. q. 6. art. 1.

In charitate radicati, & fundati. Cur charitas radici, & fundamento comparetur, 22. q. 23. 8. *ad* 2.

Ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. An ergo plenitudo non ſit propria Chriſto, 3. q. 7. art. 10. *c.* & *ad* 2.

Evang. *Cum intraret Jeſus in domum, &c.* Luc. 14. à num. 1. *ad* 12.

Cum intraret Jeſus in domum cujuſdam principis Phariſæorum. Cur Chriſtus cum peccatoribus converſari, & manducare voluerit, 3. q. 40. 1. *c.* De ſanctificatione ſabbati, 22. q. 122. 4.

Intendens, quomodo primos accubitus eligerent. De ambitione, ut ſupra in Evang. Dominic. 2. poſt Pentecoſt.

Non diſcumbas in primo loco. De ſpeciebus ſuperbiæ, 22. q. 162. 4.

Recumbe in noviſsimo loco. An homo debeat ſe omnibus per humilitatem ſubjicere, 22. quæſt. 161. 3. *o.*

Quia omnis qui ſe exaltat. Quomodo humilitati promittatur ſpiritualis exaltatio, 22. quȩſt. 161. 5. *ad* 3.

Dominica 17. *poſt Pentecoſt. Epiſt. Obſecro vos ego vinctus in Domino,* Epheſ. 4. n. 1. *ad* 7.

Cum omni humilitate, & manſuetudine. De humilitate, 22. q. 161. De manſuetudine, 22. quæſt. 157.

Cum patientia ſupportantes. De patientia, 22. q. 161. De ſupportatione fratris, vide Epiſt. Dominic. 15. poſt Pentecoſt.

In vinculo pacis. De pace concordia, ut ſupra in Evang. feriæ 3. poſt Paſcha.

Unum corpus. Quomodo tota Eccleſia dicatur unum corpus, 3. q. 8. 1. *c.*

In unam ſpem vocationis veſtræ. Quomodo bona ſpiritualia poſsint ſimul ex integro à pluribus poſsideri, 3. q. 23. 1. *ad* 3.

Una fides. Quomodo fides ſit una, 22. quæſt. 4. art. 6. *o.*

Unum baptiſma. Quomodo baptiſma dicatur unum, 3. q. 66. 9. *o.*

Et in omnibus nobis. Quomodo Deus ſit in omnibus rebus, 1. q. 8. art. 1. & 3.

Evang. *Acceſſerunt ad Jeſum Phariſæi.* Matth. 22. à n. 34. uſque ad fin. cap.

Acceſſerunt ad Jeſum Phariſæi, & interrogavit. Quando ſit licitum cum hæreticis diſputare, 22. q. 10. 7. *o.*

Tentans eum. De tentatione, 22. q. 97. *o.* De ſimulatione, 22. q. 111.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde. De hoc præcepto vide Evang. Dominic. 12. poſt Pentecoſt. An Deus poſsit hic totaliter amari, 22. q. 27. 5. *o.* An divinæ dilectionis ſit aliquis modus habendus, 22. q. 27. 6. *o.*

Hoc eſt maximum. Cur hoc præceptum de charitate Dei ſit maximum, 22. q. 44. 1. *c.* Secundum autem ſimile eſt huic: cum charitas ſit una virtus, quorſum duo præcepta de ea dantur, 22. q. 44. 2. *ad* 1. Cum debeamus quatuor diligere, Deum, nos, proximum, & corpus proprium, cur non dantur quatuor præcepta, 22. q. 44. 3. *ad* 1.

Cujus filius eſt? dicunt ei, David. An Chriſtus ſumpſerit carnem de ſemine David, 3. quæſt. 31. 2. *o.*

Quomodo ergo David vocat eum Dominum? An hæ ſint veræ, Homo eſt Deus, & Deus eſt homo, 3. q. 16. 1. & 2.

Dominica 18. *poſt Pentec. Epiſt. Gratias ago Deo meo,* 1. Cor. 1. n. 3. *ad* 9.

Gratias ago Deo meo. De gratiarum actione, 22. q. 106. *o.*

Pro vobis. An debeamus pro aliis orare, 22. q. 83. 7. *o.*

Ita ut vobis nihil deſit in ulla gratia. Quomodo homo dicatur eſſe plenus gratia, 3. quæſt. 7. art. 10. *c.*

Confirmabit vos uſque in finem. An perſeverantia indigeat auxilio gratiæ, 22. q. 137. 4. *o.* & 12. q. 109. 9. & 10. Utrum quis poſsit ſibi promereri finalem perſeverantiam, 12. q. 114. 7. *o.*

Sine crimine. Quot & quæ ſint vitia capitalia, 12. quæſt. 84. 4.

Evang. Aſcendens Jeſus in naviculam. Matth. 9. á num. 1. ad 9.

Aſcendens Jeſus in naviculam. An Chriſtus aſſumpſerit corpus carnale, & terreſtre cum ejus defectibus, & qualitatibus, 3. q. 5. 2. *o.* & q. 14. 1. & ſeq. art.

Et ecce offerunt ei paralyticum. An beneficentia ſit actus charitatis, 22. q. 31. 1. *o.* Quibus ſit benefaciendum, 22. q. 31. 2. & 3. *o.*

Videns Jeſus autem fidem illorum, dixit paralytico, Confide. An ergo homo poſsit alteri mereri primam gratiam, 12. q. 114. 6. *o.* An aliena devotio proſit alteri, ut ſupra in Evang. Dominic. 11. poſt Pentecoſt.

Remittuntur tibi peccata tua. De contritione, s. q. 1. & ſeq. De confeſsione, & ſatisfactione peccatorum, s. q. 6. & q. 12.

Cum vidiſſet Jeſus cogitationes. An anima Chriſti in verbo cognoſcat omnia, 3. q. 10. 2. *o.*

Hic blaſphemat. De blaſphemia, 22. q. 13. *&* 14. Blaſphemia unde oriatur, 22. q. 158. 7. *ad* 1.

Surge, tolle lectum. An mors, & alii defectus corporales naſcantur ex peccato, 12. q. 85. 5. *o.* *&* 3. q. 44. 3. *ad* 3.

Timuerunt. De timore, 12. q. 41. *&* 42.

Dominica 19. poſt Pentecoſt. Epiſt. Renovamini ſpiritu mentis veſtræ. Epheſ. 4. à num. 23. ad 26.

Renovamini ſpiritu mentis veſtræ, & induite novum hominem. An juſtificatio impii conſiſtat in peccatorum remiſsione, & gratiæ infuſione, 12. q. 113. 2. *&* 3. An declinare á malo, & facere bonum, ſint partes juſtitiæ, 22. q. 79. 1. *o.*

Propter quod deponentes mendacium. De mendacio, 22. q. 110. *o.*

Loquimini unuſquiſque veritatem. De virtute veritatis, 22. q. 109. *o.*

Iraſcimini, & nolite peccare. Quando iraſci ſit licitum, & quando non, 22. quæſt. 158. 1. *o.* *&* 2. *o.*

Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram. An ira, ſi continua ſit, gignat odium, 22. quæſt. 34. 6. *ad* 3.

Jam non furetur. De furto, & rapina, 22. q. 66. De ludis, & luſoribus. 22. q. 168. An liceat eleemoſynas fieri de illicite acquiſitis, 22. q. 32. 7. *o.* Quando liceat alicui furari, ut eleemoſynas largiatur, 22. q. 32. 8. *ad* 1. *&* q. 66. 7. *ad* 3. An liceat alicui furari propter neceſſitatem, 22. q. 66. 7. *o.*

Evang. *Simile factum eſt regnum cœlorum,* Matth. 22. à n. 1. ad 15.

Loquebatur Jeſus in parabolis. Cur Chriſtus in parabolis voluit loqui, 3. q. 42. 3. *c.* fin. *& ad* 3.

Qui fecit filio nuptias. De incarnatione Dei, ſive conjunctione naturæ divinæ cum humana, 3. q. 1. *&* ſeq. De ſacramento matrimonii, ejuſque ſignificatione, s. q. 42. 1. De gratia Chriſti ſecundum quam eſt caput Eccleſiæ, 3. quæſt. 8.

Et miſit ſervos ſuos. Ut ſupra in Evang. Dominic. 2. poſt Pentecoſt.

Et contumeliis affectos occiderunt. Quantum peccatum ſit ingratitudo, 22. q. 107. 3. *c.*

Iratus eſt. Quomodo Deo tribuatur ira, 1. q. 3. 2. *ad* 2.

At ille obmutuit. An in judicio cognoſcet quilibet peccata quæ fecit, s. q. 87. 1. *o.*

In tenebras exteriores. An damnati erunt in tenebris corporalibus, s. q. 97. 4. *o.*

Ibi erit fletus. An in damnatis erit fletus corporalis, s. q. 97. 3.

Et ſtridor dentium. An damnati perpetientur frigus, s. q. 97. 1. *ad* 3. Cum damnati non affligantur ſola pœna ignis, cur igitur in eorum damnationis expreſsione ſit ſola mentio ignis, s. q. 97. 1. *ad* 1.

Multi ſunt vocati, pauci vero electi. An non omnes chriſtiani ſint ſalvandi, s. q. 99. 4. *o.*

Dominica 20. poſt Pentec. Epiſt. Videte itaque, quomodo caute ambuletis. Eph. 5. á num. 15. ad 21.

Videte quomodo caute ambuletis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes. Quæ ſit vera prudentia, 22. q. 47. 13. *c.* An vera prudentia ſit in peccatoribus, *ibid.* An ſit in omnibus habentibus gratiam, 22. q. 47. 14. *o.*

Sed intelligentes quæ ſit voluntas Dei. De duplici voluntate Dei, ſigni videlicet, & beneplaciti, 1. q. 19. 11. *o.* De duplici cognitione divinæ voluntatis, 22. q. 97. 2. *ad* 1.

Nolite inebriari vino. De ebrietate, 22. q. 150. 1. *c.* An ebrietas ſit peccatum, vel quale, 22. q. 150. 1. *&* 2. An aliquis inebrians ſe, ſi ſibi vomitum ex conſilio medici excitet, peccet, 22. q. 150. 2. *ad* 3. An ebrius mereatur duplices mulctationes, 22. q. 150. 4. *ad* 3. *&* 12. q. 76. 4. *ad* 4.

Vino. An uſus vini totaliter ſit illicitus, 22. 149. 3. *o.* Quibus maxime ſit abſtinendum á vino, & ſimili potu inebriante, 22. q. 149. 4. *o.*

In quo eſt luxuria. An ex uſu vini provocetur concupiſcentia, & libido, 22. q. 148. 8. *ad* 1. *&* q. 149. 4. *c.* De luxuria, & ejus ſpeciebus, 22. q. 153. *&* 154.

Domino gratias agentes. De gratiarum actione, 22. q. 106. *o.*

Evang. Erat quidam Regulus, Joan. 4. á n. 46. ad 54.

Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur. An mors, & alii defectus corporales naſcantur ex peccato, 12. q. 85. 5. *o.* *&* 3. quæſt. 44. 3. *ad* 3.

Cur aliquorum corpora pluribus defectibus ſubjacent, quorumdam vero paucioribus, 12. q. 85. 5. *ad* 2. Cum per baptiſmum liberemur ab omni peccato, cur non ſtatim etiam liberamur ab omni pœna peccati, & pœnalitatibus hujus vitæ, 12. q. 85. 5. *ad* 2.

Niſi ſigna & prodigia videritis, non creditis. Cur miracula dicuntur ſigna, & cur prodigia, 22. q. 176. 1. *ad* 3. An miracula non evertant aut ſaltem diminuant meritum fidei, 3. q. 55. 5. *ad* 2. *& ad* 3. *&* 22. q. 2. *art.* 10. *o.*

De miraculis, vide plura in Evang. Dominicę Lætare, & in feſto Aſcenſionis Domini.

Dicit ei Jeſus, Vade, filius tuus vivit. An anima Chriſti in verbo cognoſcat omnia, 3. q. 10. 2. *o.* An anima Chriſti habuerit omnipotentiam reſpectu executionis propriæ voluntatis, 3. q. 13. 4. *o.*

Et credidit ipſe. Quid credere, 22. q. 2. 1. An credere explicite myſterium Chriſti ſit de neceſsitate ſalutis apud omnes, 22. q. 2. 7. *o.*

Dominica 21. poſt Pentecoſt. Epiſt. Confortamini in Domino, Eph. 6. à n. 10. ad 18.

Quoniam nobis non eſt colluctatio adverſus carnem, & ſanguinem. An homines á dæmonibus impugnentur, 1. q. 114. 1. Quomodo diaboli hominem impugnent, & ad peccatum inducere conentur, 12. q. 80. 1. *&* 2.

An omnia peccata procedant ex ſuggeſtione, & tentatione dæmonum, 1. q. 114. 3. *o.* *&* 12. q. 80. 4. *o.*

An homo hominem non tentet, 1. q. 114. 2. *c.*

An homo valeat reſiſtere diabolis, 1. q. 114. 1. *ad* 2. *&* 12. q. 80. 3. *o.* An diabolus ſemel ab aliquo repulſus, & ſuperatus, deſiſtat ab eo tentando, 1. q. 114. 4. *o.*

Sed adverſus principes, & poteſtates. An in dæmonibus ſit prælatio, 1. q. 109. 2. *o.*

Adverſus mundi rectores. An diabolus ſit rector, & caput malorum, 3. q. 8. 7. *o.*

Contra ſpiritualia nequitiæ in cœleſtibus. Utrum aer iſte ſit locus pœnalis dæmonum, 1. quæſt. 64. 4. *o.*

Ut poſsitis reſiſtere. Quomodo homo reſiſtat impugnationi dæmonum, 1. q. 114. 1. *ad* 2.

State ergo ſuccincti lumbos veſtros. De caſtitate, 22. q. 151. *o.*

Induti loricam juſtitię. De juſtitia, 22. q. 58. *o.*

In omnibus ſumentes ſcutum fidei. De effectibus fidei, 22. q. 7. *o.*

Evang. Simile eſt regnum cœlorum homini regi, Matth. 18. à n. 23. uſque ad fin. *c.*

Qui debebat ei decem millia talenta. Quomodo homo per peccatum mortale fiat reus æternę damnationis, 12. q. 87. 4. 5. *o.*

Miſertus autem Dominus. Quomodo in juſtificatione impii inveniatur miſericordia Dei, 1. q. 21. 4. *ad* 1.

Ille autem noluit. Qui maxime miſerentur aliorum, & qui minime, 22. q. 30. 2. *o.*

Videntes autem conſervi, contriſtati ſunt. An angeli doleant de malis eorum, quos cuſtodiunt, 1. q. 113. 7. *o.*

Quoaduſque redderet univerſum debitum. An peccata dimiſſa redeant per ſequens peccatum, 3. q. 88. 1. *o.* An peccata dimiſſa non redeant per ingratitudinem, quę incurritur per odium fraternum, 3. q. 88. 2. *o.*

Si non remiſeritis. De odio proximi, 22. q. 34. 2. *&* 3. de invidia, 22. q. 36. *o.* dę injuriis verborum, 22. q. 72. *&* ſeq.

Dominica 22. poſt Pentecoſt. Epiſt. Confidimus in Domino Jeſu, Philip. 1. à n. 6. ad 12.

Confidimus in Domino Jeſu, quia qui cœpit in vobis. De ſpe, 22. q. 17. Quid fiducia, 22. q. 129. 6. *c. & ad* 3. An aliquis alteri poſsit ſperare beatitudinem æternam, 22. q. 17. 3. *o.* An homo conſtitutus in gratia requirat auxilium gratiæ ad perſeverandum, 12. q. 109. 10. *&* 22. q. 137. 4. *c.* An aliquis poſsit perſeverantiam mereri, 12. q. 114. 9. *o.*

Et hoc oro. An debeamus pro aliis orare, 22. q. 83. 7.

Ut charitas veſtra magis ac magis abundet. An charitas augeatur, 22. q. 24. 4. *o.* An augeatur per additionem, 22. q. 24. 5. *o.* An quolibet actu charitatis charitas augeatur, 22. q. 24. 6. *o.* An charitas poſsit in hac vita eſſe perfecta, 22. q. 24. 8. *o.* De gradibus charitatis, 22. q. 24. 9. *o.*

Evang. Abeuntes Phariſæi conſilium inierunt, Matth. 22. à n. 15. ad 22.

Magiſter ſcimus. De adulatione, 22. quæſt. 115. *o.*

Quia verax es. De virtute veritatis, 22. q. 109. *o.*

De mendacio, 22. q. 110. *o.*

Non enim reſpicis perſonam hominis. De acceptione perſonarum, 22. q. 63.

Cognita autem Jeſus nequitia eorum. An anima Chriſti in verbo cognoſcat omnia, 3. quæſt. 10. 2. *o.*

Quid me tentatis hypocritæ? Tentare quid, 1. q. 114. 2. *c.* *&* 22. q. 97. 1. *c.* Quid hypocriſis? 22. q. 111. 2. *c.* fin. An hypocriſis opponatur virtuti veritatis, 22. q. 111. 3. *o.* Quale peccatum ſit hypocriſis, 22. q. 111. 4. *o.*

Reddite quę ſunt Cęſaris, Cęſari. Quæ debeantur principibus, & ſuperioribus in dignitate conſtitutis, 22. q. 102. 2. *ad* 3. An teneantur Chriſtiani ſæcularibus poteſtatibus obedire, 22. q. 104. 6. *o.* An ſi princeps quippiam violenter á ſuis ſubditis extorqueat, teneatur ad reſtitutionem, 22. q. 66. 8. *c. & ad* 3. Quouſque liceat principi uti coactione, & violentia in ablatione aliorum bonorum, *ibid.* An princeps teneatur ad reſtitutionem bonorum à latronibus ablatorum, ſi per ejus defectum, & negligentiam latrones increſcant, 22. q. 62. 7. *c.*

Et quæ ſunt Dei Deo. De religione, & ejus actibus, 22. q. 81. *&* ſeq. De oblationibus, 22. q. 86. De decimis, 22. q. 87. *o.* An homines teneantur dare decimas ex neceſsitate præcepti, 22. q. 87. 1. *o.*

Dominica 23. poſt Pentecoſt. Epiſt. Imitatores mei eſtote. Philip. 3. à n. 17. uſq. ad *c.* 4. n. 4.

Imitatores mei eſtote. Quomodo minores debeant imitari majores, 22. q. 2. *art.* 6. *ad* 3.

Nunc autem, & flens dico inimicos crucis. Quomodo compatiendum ſit peccatoribus, ut ſupr. in Evang. Domin. 9. poſt Pentecoſt.

Quorum Deus venter eſt. Quomodo gulæ deditorum Deus ſit venter, 1. q. 65. 1. *c.* & 12. q. 1. *art.* 5. *c.*

Noſtra autem converſatio eſt in cælis. Cum Apoſtolus adhuc in terris converſabatur, quomodo ejus converſatio erat in cælis, 22. q. 23. 1. *ad* 1.

Unde etiam Salvatorem expectamus. Unde ſpes, & fiducia oriatur, 22. q. 17. 1. *ad* 2. & *ad* 3. & 22. q. 129. 6. *c.* & *ad* 3.

Qui reformabit corpus humilitatis noſtrę. De conditionibus beatorum reſurgentium, s. q. 82. & ſeq.

Qua etiam poſſit ſubjicere ſibi omnia. De omnipotentia Dei, 1. q. 25. *o.*

Dominica 24. & *ultima poſt Pentecoſt. Epiſt. Non ceſſamus pro vobis orantes.* Coloſſ. 1. à num. 9. ad 15.

Non ceſſamus pro vobis orantes. De oratione, 22. q. 83. *o.* De oratione pro aliis, *ibid. ad* 7. *o.*

Poſtulantes, ibid. ad 17. *Ut impleamini.* De voluntate Dei, 1. q. 19. *o.*

Deo per omnia placentes. De merito, 12. quæſt. 114. *o.*

In omni patientia, & longanimitate, cum gaudio, gratias agentes. De patientia, 22. q. 136. De gaudio, 22. q. 28. De gratiarum actione, 22. q. 106.

Qui eripuit nos de poteſtate. An paſſio Chriſti cauſaverit noſtram ſalutem per modum meriti, 3. q. 58. 1. *o.* De effectibus paſſionis Chriſti, 3. q. 49. *o.*

Et tranſtulit in regnum. De adoptione Chriſti, 3. q. 23. *o.*

In quo habemus redemptionem. Utrum per paſſionem Chriſti ſimus Deo reconciliati, & liberati á peccato, poteſtate diaboli, & reatu pœnæ, 3. q. 49. 1. 2. 3. 4.

Evang. *Cum videritis abominationem.* Matth. 24. à num. 15. ad 36.

Cum videritis abominationem. De ſignis præcedentibus judicium, s. q. 73.

Sicut enim fulgur. An tempus judicii, & reſurrectionis ſit occultum, s. q. 77. 2. 3. 4.

Sol obſcurabitur. An vere ſol, & luna obſcurabuntur, s. q. 73. 2. *o.*

Virtutes cælorum commovebuntur. Quomodo iſtæ virtutes commovebuntur, s. q. 73. 3. *o.*

Cum tuba. An vox tubæ ſit cauſa reſurrectionis, s. q. 76. 2. *c.*

Congregabunt electos. An Angeli operabuntur ad reſurrectionem, s. q. 76. 3. *o.*

PROPRIUM SANCTORUM.

In feſto S. Andreæ 30. *Nov. Epiſt. Corde creditur ad juſtitiam,* Rom. 10. á n. 10. ad 19.

Corde creditur ad juſtitiam. An credere ſit neceſſarium ad ſalutem, 22. q. 2. 3. *o.*

Ore autem fit confeſſio ad ſalutem. Quotuplex ſit confeſſio, 22. q. 3. 1. *ad* 1. An confeſſio fidei ſit neceſſaria ad ſalutem, 22. q. 3. 2. *o.*

Omnis qui credit in illum, non confundetur. An ſola fides ad ſalutem ſufficiat, 12. q. 5. art. 7. *o.* q. 114. 4. *ad* 3. & 22. q. 2. 9. & 3. q. 49. 1. *ad* 5. & s. q. 99. 4.

Non eſt diſtinctio Judæi, & Græci. De converſione gentium, ut ſupra in Epiſt. Epiph.

Quam ſpecioſi pedes evangelizantium pacem. An vita ſecundum quam aliquis prædicando, & docendo contemplata tradit, ſit perfectior quam vita, quæ ſolum contemplatur, 22. q. 182. 1. *ad* 3. 2. *o.* & *ad* 3. & q. 184. 7. *o.* & 3. q. 1. *ad* 2.

Sed non omnes obediunt evangelio. Cur audientium unam, & eamdem prædicationem quidam credunt, & quidam non credunt, 22. quæſt. 6. 1. *c.*

Ergo fides ex auditu. An credenda quibuſdam revelentur immediate á Deo, quibuſdam vero proponantur à Deo mittente fidei prædicatores, 22. q. 6. 1. *c. princ.*

In omnem terram exivit ſonus eorum. An tempore Apoſtolorum fuerit prædicatum evangelium in univerſo mundo, 12. q. 106. 4. *ad* 4.

Evang. *Ambulans Jeſus juxta mare Galilææ.* Matth. 19. à n. 18. *ad* 23.

Erant enim piſcatores. Cur Chriſtus pauperes, viles diſcipulos elegerit, 3. q. 39. 3. *c.*

At illi continuo relictis retibus ſecuti ſunt eum. Qui factum ſit, quod Apoſtoli, & alii ſtatim ſecuti ſunt Chriſtum, 3. q. 44. 3. *ad* 1. An ille qui cito Chriſto credit, ſit levis corde, 22. q. 2. 9. *ad* 3.

Relictis retibus, & patre, ſecuti ſunt eum. De ſtatu religionis, 22. q. 186. & ſeq. An occaſione religionis prætermittenda ſint pietatis officia, 22. q. 101. 4. *o.* An propter obſequium parentum debeant aliqui retrahi ab ingreſſu religionis, 22. q. 189. 6. *o.* Quomodo Jacobus, & Joannes laudentur, quod dimiſſo Patre ſecuti ſint Chriſtum, 22. q. 101. 4. *ad* 1.

In feſto S. Nicolai 6. *Decemb. Epiſt. Mementote præpoſitorum.* Hebr. 13. à num. 7. *ad* 18.

Mementote præpoſitorum. De obedientia, 22. quæſt. 104.

Qui vobis locuti ſunt. De officio prædicatoris, 3. q. 40. De eorum ſtipendiis, 22. q. 187. 4. ad 2.

Jeſus Chriſtus, heri, & hodie. De æternitate ſacerdotii Chriſti, 3. q. 22. 5. De Dei æternitate, 1. q. 10.

De quo edere non habent poteſtatem. De lege nova, 12. q. 106. 107. 108. De comparatione novæ legis ad veterem, 12. q. 107.

Quorum enim animalium. De præceptis & cęremoniis veteris legis, 12. q. 99. 100. 101.

Extra portam paſſus. De loco paſſionis Chriſti, 3. q. 46. 10.

Futuram inquirimus. De beatitudine hominis, 12. q. 2. & *ſeq.*

Hoſtiam laudis. De gratitudine, 22. q. 106. De devotione, *ibid.* q. 82.

Beneficentiæ autem. De beneficentia, 22. q. 31.

Obedite prępoſitis. Ut ſupra in initio.

Evang. *Homo quidam peregre proficiſcens*, Matth. 25. á n. 14. ad 24.

Dixit Jeſus parabolam hanc, 3. q. 42. 3. *c.* ad 3.

Peregre proficiſcens. De Chriſti aſcenſione, 3. q. 57.

Et tradidit illis bona ſua. De dominio hominis in ſtatu innocentiæ, 1. q. 96. De gratiis gratis datis, 22. q. 176. An Deus ſit ſola cauſa gratiæ, 12. q. 112. 1.

Unicuique ſecundum propriam virtutem. An requiratur aliqua diſpoſitio ex parte recipientis gratiam, 12. q. 112. 2. Utrum charitas infundatur ſecundum capacitatem naturalium, 22. q. 24. 3. *o.*

Poſt multum vero temporis. De judicio particulari, & univerſali, 3. q. 59. 5. *o.* & *1.* q. 89. 5. & *ſeq.*

Intra in gaudium. De gaudio, 22. q. 28. Una virtus S. Nicolai, 22. q. 107. 3. ad 4.

In feſto Conceptionis B. Marię, 8. Decembr. Epiſt. Dominus poſſedit me ab initio viarum, Prov. 8. á n. 22. uſque ad 35.

Dominus poſſedit me. Hæc epiſtola litteraliter intelligitur de ſapientia increata, per accommodationem autem tribuitur B. Virgini, cujus prærogativæ leguntur in 3. part. q. 27. & 28. *per tot.*

Evang. *Liber generationis*, Matth. 1. á num. 1. ad 17.

Liber generationis Jeſu Chriſti. Quomodo evangeliſta narrat generationem Chriſti, cum ſcriptum ſit, Generationem ejus quis enarrabit? 3. q. 31. 3. ad 1. Cur Matthæus ponit ſolum generationes 42. Lucas autem 77. 3. q. 31. 3. ad 3.

Judam, & fratres ejus. Cur evangeliſta nominat tantum fratres Judæ, & Jechonię, & Phares, & Zaram, 3. q. 31. 3. ad 5.

Judas autem genuit Phares & Zaram. An Judas accedendo ad Thamar, quam æſtimabat meretricem, peccaverit, 22. q. 154. 2. ad 3.

De Thamar. Cur in genealogia Chriſti tantum enumerantur quatuor mulieres, nimirum Thamar, Raab, Ruth, & Bethſabe uxor Uriæ, 3. q. 31. 3. ad 5.

Joram autem genuit Oziam. Quomodo Joram genuit Oziam, cum 4. Reg. 8. dicatur genuiſſet Ochoziam, 3. *q.* 31. 3. *ad* 4.

Jacob autem genuit Joſeph. Quomodo Jacob genuit Joſeph, cum Lucas dicat Joſeph eſſe filium Heli, 3. *q.* 31. 3. *ad* 2.

Virum Mariæ. De deſponſatione B. Mariæ, 3. *q.* 29. *o.*

De qua natus eſt Jeſus. De nomine Jeſu, 3. *q.* 37. 2. *o.* An B. Maria ſit vera Mater Chriſti, 3. *q.* 35. 3. *o.* An alio modo poſſimus ſalvari, quam per Chriſtum, 12. *q.* 91. 5. *ad* 2. & 22. *q.* 2. *a.* 7. *c.*

In feſto S. Thomæ 21. *Dec. Epiſt. Jam non eſtis hoſpites.* Epheſ. 2. à n. 19. uſq. ad fin. cap.

Jam non eſtis hoſpites & advenę. De converſione gentium, vide Epiſt. in die Epiphaniæ.

Domeſtici Dei. Quomodo dicamur filii Dei, 1. *q.* 23. 3. *c.* De ſpe vitæ æternæ, 22. *q.* 17

Supra fundamentum Apoſtolorum. Quomodo Apoſtoli dicuntur fundamenta, 3. *q.* 8. 6. *ad* 3.

In quo omnis ædificatio. An alio modo poſſimus ſalvari, quam per Chriſtum, 12. *q.* 91. 5. *ad* 2. & 22. *q.* 27. *o.* & 3. *q.* 68. 1. *c.*

In Spiritu Sancto. De neceſſitate gratiæ, 12. *q.* 105. *o.*

Evang. Thomas autem unus ex duodecim. Joan. 20. á n. 24. ad 30.

Thomas autem unus ex duodecim. Vide Evang. Dom. in Albis.

In die Converſionis S. Pauli 25. *Jan. Epiſt. Saulus adhuc ſpirans.* Act. 9. à n. 1. ad 23.

Saulus adhuc ſpirans minarum. An licet aliquem innocentem occidere, 22. *q.* 64. 2. & 6. Quis zelus ſit bonus, 22. *q.* 28. 4. *c.*

Et ſubito circumfulſit eum lux. Si Paulus conſecutus eſt gratiam ſpirans adhuc minarum, an ergo non requiratur aliqua pręparatio ſive diſpoſitio ad gratiam ex parte hominis, 12. *q.* 112. 2. *ad* 2. Cur converſio Pauli tamquam miraculoſa celebriter in Eccleſia commemoratur, 12. *q.* 113. 10. *c. fin.*

Ego ſum Jeſus Nazarenus. An Chriſtus apparuerit Paulo poſt ſuam aſcenſionem, 3. *q.* 57. 6. *ad* 3.

Et ibi dicetur tibi quid oporteat facere. An